32000R0978

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 978/2000
ze dne 8. května 2000
o uložení konečného vyrovnávacího cla z dovozu syntetických polyesterových vláken pocházejících z Austrálie, Indonésie a Tchaj-wanu a o konečném výběru uložených prozatímních cel

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 2026/97 ze dne 6. října 1997 o ochraně proti subvencovaným dovozům ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství [1], a zejména na článek 15 tohoto nařízení,

s ohledem na návrh Komise po konzultacích s poradním výborem,

vzhledem k těmto důvodům:

A. **POSTUP**

1 PROZATÍMNÍ OPATŘENÍ A ZASTAVENÍ

(1) Nařízením Komise (ES) č. 123/2000 [2] (dále jen „nařízení o prozatímním clu“) bylo zavedeno prozatímní vyrovnávací clo na dovozy polyesterových střižových vláken (dále jen „PSV“) kódu KN 5503 20 00 a pocházejících z Austrálie a Tchaj-wanu do Společenství; současně bylo zastaveno řízení týkající se stejného zboží pocházejícího z Korejské republiky a Thajska.

Protože nebyly předloženy rozhodné důkazy pro subvencování, nebyla zavedena kompenzační opatření vůči dovozům PSV pocházejících z Indonésie. Bylo však rozhodnuto pokračovat v šetření ohledně dovozů z této země zejména s ohledem na postupy nespolupracujících podniků a stanovení celostátního rozpětí subvencí.

(2) V důsledku paralelního antidumpingového šetření bylo nařízením Komise (ES) č. 124/2000 [3] uloženo také prozatímní antidumpingové clo na dovozy PSV pocházejících z Austrálie, Indonésie a Thajska do Společenství.

2. DALŠÍ POSTUP

(3) Po zavedení prozatímního vyrovnávacího cla doručilo několik stran písemná stanoviska. Podle čl. 11 odst. 5 nařízení (ES) č. 2026/97 (dále jen „základní nařízení“) byly všechny zájmové strany, které podaly odpovídající žádost, vyslechnuty.

(4) Komise si vyžádala všechny další informace, které považovala za nezbytné pro svá definitivní zjištění, a ověřila je.

(5) Všechny strany byly informovány o podstatných skutečnostech a úvahách, na jejichž základě se zamýšlí doporučit zavedení definitivního vyrovnávacího cla na dovozy PSV pocházejících z Austrálie, Tchaj-wanu a Indonésie.

Po tomto oznámení jim byla poskytnuta lhůta k zaujetí stanoviska.

(6) Věcná vyjádření zájmových stran byla prověřena a popřípadě zohledněna v konečných zjištěních.

B. **DOTYČNÝ VÝROBEK A OBDOBNÝ VÝROBEK**

(7) Dotyčným výrobkem jsou syntetická střižová vlákna, nemykaná, nečesaná ani jinak neupravená pro spřádání, z polyesterů, která se v současnosti zařazují pod kód KN 5503 20 00. Obecně se označují jako polyesterová střižová vlákna (PSV).

(8) Protože po oznámení o předběžných zjištěních nebyla doručena žádná stanoviska k definici dotyčného výrobku a obdobného výrobku, potvrzují se závěry uvedené v bodech odůvodnění10 až 12 nařízení o prozatímním clu.

C. **SUBVENCE**

(9) V nařízení o prozatímním clu učiněná zjištění o sporných subvencích, které byly poskytnuty vyvážejícím výrobcům, se definitivně potvrzují, pokud se v předkládaném nařízení nestanoví výslovně jinak.

[1] Úř. věst. L 288, 21.10.1997, s. 1.
[2] Úř. věst. L 16, 21.1.2000, s. 3.
[3] Úř. věst. L 16, 21.1.2000, s. 30.

I. **AUSTRÁLIE**

1. ÚVOD

(10) Po vyhlášení nařízení o prozatímním clu doručila australská vláda dne 17. ledna 2000 své písemné stanovisko k oznámení, ve kterém byla podrobně informována o podstatných skutečnostech a úvahách, na jejichž základě byla zavedena předběžná opatření. Stanovisko jediného spolupracujícího vývozce došlo 14. ledna 2000. Australská vláda byla na svou žádost dne 4. února 2000 vyslechnuta orgány Komise.

2. ASPEKTY SUBVENCÍ

2.1 **Všeobecné námitky**

(11) Australská vláda uplatnila, že v oznámení nebyla informována podle článku 30 základního nařízení „o podstatných skutečnostech a úvahách", „na jejichž základě byla zavedena předběžná opatření". Protože jí výpočtová metoda a metoda pro stanovení předběžných opatření údajně nebyla objasněna, oznámení tak bylo údajně neúplné. Zejména prý nebyla informována o nakládání s jednorázovými příspěvky na investiční náklady/věcné investice.

(12) Na to je třeba odpovědět, že oznámení o předběžných zjištěních bylo australské vládě zasláno aniž by tato podala odpovídající žádost a že v něm bylo podrobně analyzováno subvencování, škoda a příčina škody a zájmy Společenství. V uvedeném oznámení tak byly velmi dobře vyloženy podstatné skutečnosti a úvahy, na jejichž základě byla zavedena předběžná opatření. V tomto oznámení byla metoda pro výpočet subvencí objasněna ve vztahu ke všem sporným ustanovením o subvencích, přičemž odpovídající vysvětlení pro jednorázové příspěvky byla zopakována v bodech odůvodnění 30 až 32 nařízení o prozatímním clu.

(13) Zejména při zohlednění článku 29 základního nařízení a v něm uvedenými ustanoveními o zacházení s důvěrnými informacemi se má za to, že článek 30 základního nařízení nepředepisuje, aby byla vláda informována o specifických podnikových propočtech pro určení výše subvencí. Odpovídající informace byly spolupracujícímu vývozci doručeny v jemu určeném oznámení o předběžných zjištěních. Kromě toho měly dotčené strany podle článku 2 nařízení o prozatímním clu příležitost, písemně vyložit své stanovisko k obsahu výše uvedeného nařízení včetně výše vyrovnávacích cel.

2.2 **Jednotlivá ustanovení**

2.2.1 *Příspěvky pro zpřístupnění exportních trhů (Export Market Development Grants Scheme, zkráceně EMDG)*

(14) Australská vláda uplatnila, že takzvaný test „Grants entry", který se provádí v rámci úpravy EMDG a byl popsán v bodech odůvodnění 14 až 17 nařízení o prozatímním clu, nevede k tomu, že příspěvek bude vázán na očekávané exportní tržby, protože tímto testem se údajně pouze zajišťuje, aby podnik disponoval přiměřeným finančním a řídícím plánováním a aby měl šance na úspěch.

(15) Šetření ukázalo, že žadatel v rámci tohoto testu musí prokázat, že očekávané exportní tržby nejsou nereálné. Protože toto nebylo australskou vládou popřeno, je třeba stanovit, že v rámci úpravy EMDG budou příspěvky poskytnuty jen tehdy, pokud jsou očekávány exportní tržby. Tím je subvence fakticky odvislá od provedení exportu, protože šetření potvrdilo, že subvence je nehledě na účel sledovaný testem ve smyslu čl. 3 odst. 4 písm. a) základního nařízení skutečně vázána na očekávané exportní tržby.

(16) Dále je třeba poukázat na to, že australská vláda a vyvážející výrobce „z důvodů důvěrnosti" nebyli s to doručit kopie dokumentů o fakticky vyplaceném příspěvku podniku. Proto nemohlo být ověřeno, zda podnik skutečně podal poskytujícím orgánům údaje o očekávaných exportních tržbách. Jak podnik tak australská vláda byly během kontrolní návštěvy upozorněny na to, že toto odepření nahlédnutí by mohlo mít za následek, že konečná zjištění podle článku 28 základního nařízení by musela být učiněna na základě dostupných informací. Protože nebylo popřeno, že v rámci testu „Grant entry" musí být předloženy údaje o očekávaných exportních tržbách, vychází se z toho, že příspěvek byl poskytnut na základě takových očekávaných exportních tržeb.

(17) Australská vláda namítla, že úprava EMDG údajně nezávisí na provedení exportu, protože příspěvek má být vypočítán na základě určité procentuální části nákladů na propagaci, aniž je údajně vázán na prodej zboží. Kromě toho prý úprava není specifická, protože není omezena na vývozce a nárok na subvenci při splnění objektivních kritérií údajně vzniká automaticky.

(18) Protože poskytnutí příspěvků v rámci úpravy je skutečně vázáno na očekávané exportní tržby, je zastáván názor, že subvence podle čl. 3 odst. 4 písm. a) základního nařízení je skutečně závislá na provedení exportu, bez ohledu na faktickou metodu výpočtu výše této subvence. Takové vývozní subvence je třeba podle čl. 3 odst. 4 základního nařízení považovat podle práva za specifické.

(19) Australská vláda namítla, že úprava EMDG neupřednostňuje domácí zboží před dováženým zbožím, protože podle příslušných právních předpisů by opatření na propagaci byla podporována nezávisle na tom, zda se týkají zboží vyrobeného v Austrálii nebo v zámoří.

(20) V odpovědi na tento argument se odkazuje na část 4 oddíl 24 zákona o EMDG z roku 1997, v jehož důsledku je možno pro zboží vyrobené v Austrálii poskytnout příspěvek, pokud vykazuje australský domácí podíl minimálně 50 %, a pro zboží vyrobené mimo Austrálii, pokud činí australský domácí podíl minimálně 75 %. Podle pododdílu 3 a 4 tohoto oddílu je možné se od této omezující podmínky odchýlit, pokud Australská obchodní komise (Austrade) zjistí, že při výrobě tohoto zboží použité materiály australského původu jsou dostatečné k zajištění, že export přinese Austrálii podstatný čistý zisk. Toto jednoznačně ukazuje, že zboží nezávisle na tom, zda je vyrobeno v Austrálii nebo ne, musí vykazovat určitý domácí podíl, takže subvence je podmíněná podle čl. 3 odst. 4 písm. b) základního nařízení tím, že domácí zboží získá přednost před dováženým zbožím. Případné usnesení Austrade o tom, zda australská předběžná plnění k zajištění podstatného čistého zisku při exportu jsou dostatečná, kromě toho způsobí, že toto ustanovení podle čl. 3 odst. 4 písm. a) základního nařízení je skutečně vázáno na očekávané exportní zisky.

(21) Australská vláda a vyvážející výrobce namítli, že údajně nebyly vyplaceny další příspěvky, neboť podnik už údajně nesplňoval podmínky pro podporu. Kromě toho vyvážející výrobce uplatnil, že příspěvek obdržený v období šetření se vztahuje na náklady, které údajně vznikly před začátkem období šetření, takže odpovídající podporu není možné kompenzovat.

(22) Ačkoliv podnik po vyplacení příslušného příspěvku neobdržel další subvence, protože jeho příjmy překročily mezní hodnotu a tím už nebyla splněna kritéria podpory, má se za to, že podnik neztratil nárok na podporu trvale. Závisí jen na obchodním vývoji, zda příjmy podniku zůstanou pod určující hranicí v rámci úpravy EMDG nebo ne. To neopravňuje k tomu, odchýlit se od všeobecného principu uvedeného v článku 5 základního nařízení, podle něhož je třeba vypočítat výši sporných subvencí na základě příspěvku vzniklém příjemci, který je konstatován pro období šetření.

(23) Určující pro to, zda se subvence připíše pro období šetření, je okamžik, kdy se podniku poskytne podpora. Protože příspěvek v předkládaném případě byl podniku vyplacen během období šetření, byla poskytnuta i podpora v tomto okamžiku.

(24) Proto se námitky australské vlády a vyvážejícího výrobce v souvislosti s úpravou EMDG zamítají a potvrzují se předběžná zjištění.

(25) Spolupracující vyvážející výrobce využil této úpravy v období šetření a obdržel subvence ve výši 0,03 %.

2.2.2 *Dovozní dobropisy (Import Credit Scheme, zkráceně ICS)*

(26) Australská vláda a vyvážející výrobce namítli, že PSV v rámci úpravy, která byla popsána v bodech odůvodnění 33 až 35 nařízení o prozatímním clu, údajně nesplňují podmínky pro podporu a že podnik v souvislosti s PSV údajně neobdržel žádné platby nebo příspěvky. Dobropisy v rámci ICS se údajně vztahovaly na jiné zboží a pro toto zboží byly použity. Neexistují žádné důkazy pro křížové subvencování jednotlivého zboží. Komise údajně vyvodila nesprávný závěr, že výnosy z prodeje dovozních dobropisů jsou ve prospěch veškerému vyváženému zboží, protože použití hotovosti nemá být vázáno na určité zboží. Chybné mělo být i vyvození závěru, že prodej dovozních dobropisů měl sloužit vývozům PSV, protože největší část PSV je prodávána na exportních trzích. To neodpovídá skutečnostem, jak zejména ukazují rozsáhlé domácí prodeje podniku.

(27) Má se za to, že se v tomto případě nejedná o křížové subvence. Příspěvky v rámci ICS nejsou omezeny na určité zboží. Podnik obdrží dobropisy, které může bez podmínek zcizit. Tak není předepsáno, že hotovost smí být použita výhradně pro export, prodej nebo výrobu takového zboží, pro které byl vypočítán dobropis. Protože přínosy vzniklé ze subvencí nejsou vázány na určité zboží, kterého se netýká toto šetření, má se za to, že slouží pro veškeré exportní prodeje včetně exportních prodejů PSV. Kromě toho nebyly předloženy žádné důkazy pro tvrzení, že dovozní dobropisy byly použity pro toto jiné zboží. Šetření ukázalo, že podnik zcizil všechny dovozní dobropisy získané během období šetření. Kromě toho je třeba poukázat na to, že Evropská komise nikdy neučinila závěr, že subvence sloužila vývozům PSV, protože největší část PSV se vyváží. Otázka, zda největší část PSV se prodává na vývoz, je irelevantní, pokud jde o to, zjistit, zda platby v rámci ICS sloužily pro veškeré vývozy včetně vývozů PSV.

(28) Australská vláda dále namítla, že ICS bude ukončeno 30. června 2000, takže podle čl. 19 odst. 4 Dohody WTO o subvencích a kompenzačních opatřeních údajně neexistuje oprávnění, vycházet při výpočtu vyrovnávacího cla z trvání subvencí.

(29) Podle článku 5 základního nařízení je třeba výši sporných subvencí vypočítat na základě příspěvku, který vznikl příjemci, a který se určí pro zkoumané období subvencování. Protože příspěvky v rámci ICS byly poskytnuty v období šetření, byly zohledněny při výpočtu výše sporných subvencí. Podle článku 11 základního nařízení se informace o možných změnách ustanovení o subvencích po období šetření při subvenčním šetření nezohledňují. V této souvislosti je třeba upozornit na to, že podle článku 19 základního nařízení může být zažádáno o zavedení prozatímního přešetření, v jehož rámci Komise může mimo jiné prověřit, zda se okolnosti týkající se subvencování podstatně změnily. Námitka australské vlády se tímto zamítá.

Výpočet výše subvence

(30) Australská vláda namítla, že výše subvence byla chybně vypočítána, protože není správné, že byly „křížově subvencovány“ pouze vývozy. Správněji tedy mají být jmenovatelem celkové prodeje a ne exportní prodeje.

(31) Jako odpověď na tento argument se odkazuje na důvody, na základě nichž byla podobná žádost týkající se jmenovatele v případě jednorázových příspěvků na investiční výdaje/věcné investice zamítnuta a na které se dále přistupuje v rámci Programu na podporu mezinárodní konkurenceschopnosti (IICP) a Programu na podporu investic (IAP). Protože se u subvence podle výše uvedených zjištění jedná o vývozní subvenci, je zastáván názor, že slouží exportním prodejům. Proto je třeba výši subvencí vypočítat tak, že se připočte odpovídající částka exportním prodejům.

(32) Spolupracující vyvážející výrobce použil této úpravy v období šetření a obdržel subvence ve výši 3,48 %.

2.2.3 *Program na podporu investic (Investment Attraction Programme, zkráceně IAP) a program na podporu mezinárodní konkurenceschopnosti (Incentives for International Competitiveness Programme, zkráceně IICP)*

(33) Australská vláda namítla, že údajně existovala dostatečná ochota ke spolupráci na šetření. Ačkoliv nemohly být předloženy smlouvy o příspěvcích v rámci IICP a IAP (viz body odůvodnění 24 až 27 případně 38 až 41 nařízení o prozatímním clu), přesto byly orgánům Komise doručeny v nich obsažené informace a byl objasněn obsah, parametry a funkční typ programu. Kromě toho by pak mimo jiné neměly informace podle čl. 28 odst. 3 základního nařízení zůstat nezohledněny, pokud zájmová strana jednala podle nejlepších sil, což je případ v tomto šetření. Konečně důvody pro zamítnutí odpovídajících důkazů nebo informací nebyly podle článku 28 základního nařízení udány a v publikovaných zjištěních nebyly objasněny.

(34) Během kontrolní návštěvy byli australská vláda a spolupracující vývozce vícekrát odkázáni na čl. 28 odst. 1 základního nařízení, podle něhož zamítnutí nahlédnutí do smlouvy o příspěvku a doplňujících dokumentů by mohlo vést k tomu, že by zjištění o subvencích v rámci IICP a IAP byla stanovena na základě dostupných informací. Australská vláda a spolupracující vyvážející výrobce neinformovali orgány Komise ani ústně o všech skutečných podmínkách, za nichž byly poskytnuty dotyčné příspěvky. Zde je třeba odkázat na to, že údaje australské vlády a vyvážejícího výrobce o stanovení cíle, parametrech a funkčním typu obou programů jakož i podmínky pro dotyčné příspěvky a jejich výše nezůstaly nezohledněny v té míře, v jaké byly podle čl. 28 odst. 3 základního nařízení ověřitelné. Důvody pro zamítnutí neověřitelného tvrzení australské vlády, že ani příspěvky v rámci ICP ani příspěvky v rámci IAP nejsou závislé na provedení vývozu, byly v oznámení o předběžných zjištěních a v bodech odůvodnění 28, 29, 40 a 42 nařízení o prozatímním clu jasně vyloženy.

(35) Australská vláda dále namítla, že určité údaje vlády spolkového státu Victoria o příspěvcích vyplacených v rámci IAP nebyly zohledněny a že tvrzení Evropské komise, že příspěvky vlády spolkového státu Victoria jsou závislé na provedení exportu a podpora exportu je jedním z cílů zákona o „Economic Development“ z roku 1981, neodpovídá skutečnosti.

(36) Zjištění o podmínkách, za kterých byl příspěvek v rámci IAP skutečně vyplacen, by musely být, jak je výše vyloženo, provedeny na základě dostupných informací. K tomu patří oddíl 3 odst. 1 písm. c) zákona o „Economic Development“ z roku 1981, podle něhož má Ministerstvo pro hospodářský rozvoj mimo jiné úkol, postarat se o rozvoj exportní kapacity hospodářství ve spolkovém státě a tento ulehčit a podporovat, jakož i zpráva finančního správního úřadu spolkového státu Victoria uvedená žadatelem, ve které bylo poukázáno na očekávaný nárůst exportu v případě spolupracujícího vývozního výrobce.

(37) V ustanovení týkajícím se dotyčného příspěvku, tzn. oddíle 13 odst. 3 zákona o „Economic Development" z roku 1981, ve kterém jsou uvedeny cíle IAP, se neodkazuje výslovně na rozvoj exportní kapacity, ale daleko více na všeobecné záměry jako vyrovnaný hospodářský rozvoj spolkového státu. V ministerstvem průmyslu a práce vydané publikaci „Doing Business in Victoria" ze dne 1. září 1993 však bylo ve vztahu k IAP mimo jiné objasněno, že podpořitelné projekty zejména s ohledem na vývozy musí spolkovému státu Victoria přinést podstatné hospodářské čisté zisky a že mají být učiněny investice v obchodně orientovaných klíčových sektorech hospodářství, přičemž přednost dostávají podniky, které se zapojí v oblasti importu nebo exportu.

(38) Proto je zaujímáno stanovisko, že argumenty australské vlády k IAP a kl IICP by měly být zamítnuty a potvrzuje se, že tyto subvence ve smyslu čl. 3 odst. 4 písm. a) základního nařízení jsou závislé na provedení exportu.

Výpočet výše subvence

(39) K příspěvkům v rámci IICP a IAP australská vláda namítla, že částka příspěvku se musí připočíst celkovým prodejům a nejen exportním prodejům, protože příspěvky jsou vázány na získání věcných investic a proto prospívají celkové výrobě.

(40) Subvence, které jsou závislé na provedení exportu, se obvykle nezávisle na tom, zda jsou poskytovány na získání věcných investic nebo ne, připočítají k exportním prodejům. Je adekvátní vycházet z toho, že příspěvky v rámci ustanovení o subvencích, které mají sloužit pro vývozy, jsou též vázány na takové vývozy a proto by měly být vypočítány na základě exportních prodejů. Tento postup odpovídá i principům Společenství pro výpočet výše subvencí v šetření ohledně vyrovnávacích cel.

(41) Spolupracující vyvážející výrobce v období šetření využil IICP a IAP a obdržel subvence ve výši 1,92 % případně 0,64 %.

3. VÝŠE SPORNÝCH SUBVENCÍ

(42) Podle základního nařízení vychází sporné exportní subvence pro vyšetřovaného vývozce v následující výši (vyjádřeno hodnotově).

	EMDGS	IICP	ICS	IAP	Celkem
Leading Synthetics	0,03 %	1,92 %	3,48 %	0,64 %	6,07 %

(43) Protože na vyšetřovaného vyvážejícího výrobce připadají téměř všechny dovozy dotyčného zboží pocházejícího z Austrálie do Společenství, je třeba konstatovat, že vážené průměrné celostátní rozpětí subvencí přesahuje určující hranici minima 1 %.

II. **INDONÉSIE**

1. ÚVOD

(44) Podle podrobné zprávy o předběžných výsledcích šetření a vyhlášení nařízení o prozatímním clu nedošla během stanovených lhůt žádná stanoviska.

(45) V souladu s běžnou praxí a politikou vůči zemím, které spadají pod přílohu VII Dohody o subvencích WTO, se má za to, že ze subvencí, které činí méně než 0,3 %, nevznikne žádný přínos. Toto platí pouze pro spolupracující vyvážející výrobce, kteří se vyšetřují individuálně.

2. NAMÁTKOVÉ VZORKY

(46) Aby mohly orgány Komise podle článku 27 základního nařízení vybrat namátkový vzorek, byly vyvážející výrobci vyzváni, aby se během 15 dnů po zavedení postupu nahlásili a podali základní údaje o jejich exportních a domácích prodejích a uvedli svou přesnou činnost při výrobě dotčeného zboží jakož i názvy a činnost všech s nimi obchodně souvisejících podniků v sektoru PSV. Také indonéské orgány a Indonéský svaz vyvážejících výrobců byly o tom informovány Komisí.

a) *Předběžný výběr mezi spolupracujícími výrobci*

(47) Během stanovené lhůty se ohlásilo sedm indonéských podniků a doručilo požadované informace. Tyto podniky byly zpočátku považovány za spolupracující podniky a zohledněny při výběru namátkového vzorku.

Na podniky, které se ohlásily v termínu, připadají téměř veškeré dovozy dotyčného zboží pocházejícího z Indonésie do Společenství.

(48) Spolupracující podniky, které nebyly zahrnuty do namátkového vzorku, byly informovány o tom, že vyrovnávací clo se v jejich případě vypočítá podle čl. 15 odst. 3 základního nařízení.

(49) Podniky, které se nenahlásily včas, byly považovány za nespolupracující podniky.

b) *Výběr namátkového vzorku*

(50) Zpočátku byly po domluvě s indonéským svazem vyvážejících výrobců vybrány pro namátkový vzorek tři indonéské podniky. Indonéský svaz vyvážejících výrobců poté navrhl, dva z původně zahrnutých podniků nahradit dvěma jinými podniky, které však nemohly být považovány za reprezentativní. Všechny dotčené strany byly odpovídajícím způsobem informovány.

(51) Všem třem původně vybraným podnikům pro namátkový vzorek byl zaslán dotazník. Jeden z těchto podniků doručil neúplné odpovědi, které kromě toho odporovaly základním údajům, které byly doručeny předtím v rámci výběru namátkového vzorku. Další podnik rovněž nedoručil úplné a vypovídající odpovědi a kromě toho neinformoval orgány Komise přiměřeně o svých obchodních vztazích k dalšímu indonéskému podniku. Oběma podnikům byly vícekrát zaslány dopisy, ve kterých byly požadované informace přesně popsány a kromě toho jim byly poskytnuty prodloužené lhůty pro doručení těchto informací. Potom byly oba podniky podrobně informovány o důvodech, kvůli nimž už v rámci šetření nebyly považovány za spolupracující strany a upozorněny na to, že výsledek šetření by pro ně mohl dopadnout méně příznivě, než kdyby spolupracovaly.

(52) Protože u původně vybraných podniků pro namátkový vzorek v podstatné míře chyběla ochota ke spolupráci, usnesly se orgány Komise podle čl. 27 odst. 4 základního nařízení vybrat nový namátkový vzorek. Proto byly dva další indonéské spolupracující podniky, které v dotazníku doručily úplné a vypovídající odpovědi, dodatečně zahrnuty do namátkového vzorku, aby byly individuálně prověřeny. Indonéský svaz vyvážejících výrobců, dotyčné podniky a indonéské orgány byly odpovídajícím způsobem informovány a nevznesly žádné námitky.

(53) Pro tři podniky, které byly nakonec zahrnuty do namátkového vzorku a které v plném rozsahu spolupracovaly na šetření, bylo stanoveno individuální subvenční rozpětí a individuální celní sazba.

3. SUBVENČNÍ USTANOVENÍ POUŽITÉ SPOLUPRACUJÍCÍMI VÝVOZCI

Ustanovení o BKPM

(54) U Koordinačního úřadu pro investice (Badan Koordinasi Penanaman Modal, zkráceně BKPM) se jedná o úřad, který je podřízen přímo prezidentu Indonéské republiky. Úřad má za úkol podporovat prezidenta při stanovení investiční politiky a je kompetentní k plánování a podpoře investic jakož i schvalování investic a kontrolu provádění investičních záměrů. BKPM hraje ústřední roli při koordinaci investičních činností s jinými státními institucemi. Do rozsahu jeho úkolů spadají i regionální rozvoj a vypracování a správa negativních listů v oblasti investic (Daftar Negative Investasi, zkráceně DNI), ve kterých jsou uvedena odvětví, v nichž nesmí být učiněny žádné investice, popřípadě pro která platí speciální ustanovení.

(55) BKPM je kompetentní ke schvalování jak zahraničních investičních záměrů (Penanaman Modal Asing, zkráceně PMA) tak domácích investičních záměrů (zkráceně PMDN). Podniky, které jsou BKPM uznány za podniky PMA popřípadě PMDN, jsou osvobozeny od dovozních poplatků na investiční majetek jako stroje, vybavení, náhradní díly a pomocné prostředky a suroviny na pokrytí potřeb výroby po dva celé roky.

(56) Zahraniční investice (PMA) podléhají v první řadě zákonu „Foreign Capital Investment" č. 1 z roku 1967, který byl pozměněn zákonem č. 11 z roku 1970.

(57) Domácí investice (PMDN) podléhají zákonu „Domestic Capital Investment" č. 6/1968, který byl pozměněn zákonem č. 12/1971.

(58) Pro podniky PMA a jiné podniky navíc platí sektorová politika, kterou sledují státní orgány a která je například uvedena v zákoně č. 5/1984 o průmyslu, v zákoně č. 5/1967 o lesním hospodářství a v zákoně č. 12/1992 o zemědělství.

(59) Právní podklad pro osvobození od dovozních poplatků tvoří několik dekretů ministerstva financí (č. 297/KMK.01/1997, č. 545/KMK.01/1997, č. 546/KMK.01/1997 a č. 252/KMK.04/1998).

a) *Způsobilost pro podporu*

(60) Způsobilé pro podporu jsou investice, které BKPM uzná za záměry PMA popřípadě PMDN. Příspěvky mohou nárokovat i stávající podniky PMA a PMDN, které chtějí svou kapacitu výroby rozšířit o více než 30 %, aby vyráběly podobné zboží jako dosud nebo které chtějí svou paletu výrobků diverzifikovat.

(61) Kritéria pro podporu stanoví BKPM a zřejmě pravidelně přepracovává. V rámci těchto kritérií jsou stanovena určitá omezení pro zahraniční investice; k tomu patří zejména závazek, v případě investic v určitých odvětvích založit s indonéským podnikem joint-venture.

(62) Investice do odvětví, která jsou uvedena na negativních listech, nejsou způsobilé pro podporu. Dotčeny jsou například určité podniky chemického průmyslu, které vyrábí cyclymate popřípadě sacharin. Investice ve dvanácti dalších odvětvích jsou způsobilé pro podporu, pokud jsou splněna doplňující kritéria. Tato odvětví jsou uvedena v příručce s názvem „Technical Manual – implementation of Capital Investment 1998" publikované BKPM; přitom se jedná mimo jiné o průmysl vyrábějící etylalkohol a hnojiva a o výrobce jodidované kuchyňské soli.

(63) S ohledem na správu úpravy bylo uvedeno, že pro podniky platí sektorová/průmyslová politika kompetentních ministerstev.

b) *Použití*

(64) Jako první je třeba u BKPM předložit žádost, na základě které se ověří, zda investiční záměr je s ohledem na určité aspekty (sektorová politika, technologie, trh a financování) adekvátní. V případě schválení žádosti podpoří BKPM dotyčný podnik i při opatřování jiných potřebných povolení jako například povolení pro nákup pozemků, stavebního a pracovního povolení.

(65) Osvobození od samotných dovozních poplatků se poskytne až později. Za tímto účelem musí být u PT. Sucofindo, technického kontrolního orgánu, podán seznam s investičním majetkem a surovinami, které se mají dovážet. PT. Sucofindo ověří seznam a doručí jej ke schválení BKPM, který pak zkoncipuje schvalovací dopis a udělí povolení k dovozu.

c) *Závěr o odporovatelnosti*

(66) U ustanovení o BKPM se jedná o subvenci, protože indonéská vláda poskytuje finanční příspěvek ve formě zřeknutí se poplatků a příjemci je tím poskytnut přímý přínos.

(67) Ustanovení nemohou být považována za ustanovení o navrácení cla ve smyslu příloh I až III základního nařízení, protože investiční majetek se při výrobě nespotřebuje a finální výrobky, které obsahují tyto materiály, nemusí být vyvezeny.

(68) Ustanovení o BKPM nejsou právně podmíněná dovozními poplatky nebo tím, že domácí zboží získá přednost před dováženým zbožím.

(69) Tato ustanovení sice zřejmě platí pro širokou paletu investic, přesto omezují přístup k subvencím výslovně na určité podniky, které nejsou činné v určitých odvětvích. Počet a typ omezení pro určitá odvětví a zejména ta omezení, která způsobují, že buď jen určité podniky nebo určité geografické oblasti jsou způsobilé pro podporu nebo že určitá odvětví se úplně vyloučí, nejsou přitom v souladu s čl. 3 odst. 2 písm. b) základního nařízení, podle něhož musí podporující orgán stanovit za základ objektivní kritéria, která jsou neutrální, neupřednostňují určité podniky před jinými a které jsou hospodářsky a horizontálně použitelná. Protože tato ustanovení omezují přístup k subvencím výslovně na určité podniky, jsou ve smyslu čl. 3 odst. 2 písm. a) základního nařízení považována za specifická.

(70) Dokonce i kdyby nebyla právně specifická ve smyslu čl. 3 odst. 2 písm. a) základního nařízení, byla by ustanovení de facto specifická podle čl. 3 odst. 2 písm. c) základního nařízení, protože nebylo prokázáno, že nárok na subvenci vzniká automaticky; spíše se subvence poskytnou na základě prověření jednotlivých případů, která provede několik státních orgánů na základě sektorové/průmyslové politiky kompetentních ministerstev. Nebyly předloženy žádné informace o skutečném uplatnění subvenčních ustanovení a typu a způsobu, jakým poskytující orgány provedou svá posouzení. Proto byl učiněn závěr, že ustanovení o BKPM by jinak byla ve smyslu čl. 3 odst. 2 písm. c) základního nařízení specifická a tím sporná.

d) *Výpočet výše subvence*

(71) Příspěvek byl vypočítán na základě dovozních poplatků, které nebyly uhrazeny – v případě surovin a náhradních dílů – v období šetření a – v případě investičního majetku – v období od 1. ledna 1988 do konce období šetření, přičemž se vycházelo z normálního odpisového období 17 let v tomto výrobním odvětví. Protože ustanovení nejsou závislá na provedení vývozu, byly celkové příspěvky připočítány k celkovému obratu. Z toho plynoucí částka pak byla zvýšena o průměrné tržní úroky na bankovní půjčku v období šetření ve výši 24,61 %.

(72) Dva vyvážející výrobci použily tato ustanovení; v souladu s výše popsanou politikou však bylo stanoveno, že jim tím nevznikl žádný přínos.

Ustanovení o BAPEKSTA

(73) Úřad pro správu, osvobození od dovozních poplatků a vrácení těchto poplatků (BAPEKSTA) poskytne případně na žádost osvobození od dovozních poplatků nebo jejich vrácení jakož i osvobození od daně s přidané hodnoty (PPN) a daně z přepychu (PPnBM) na dovoz zboží, které má být po zpracování opět vyvezeno.

(74) Ustanovení o osvobození se týká budoucích dovozů, zatímco ustanovení o vrácení platí pro dovážené materiály, které již byly spotřebovány na výrobu vyváženého zboží.

(75) Právní podklad tvoří dekret č. 615/KMK.01/1997 ministerstva financí ze dne 1. prosince 1997.

a) *Způsobilost pro podporu*

(76) Ustanovení o BAPEKSTA mohou být nárokována vyvážejícími výrobci v Indonésii, kteří u tohoto úřadu podají odpovídající žádost.

(77) Podnik, který chce být osvobozen od poplatků, musí 100 % dovezeného materiálu vyvézt během dvanácti měsíců po dovozu ve formě finálních výrobků. Pokud je pro výrobu zapotřebí více než dvanáct měsíců, může být tato lhůta výjimečně prodloužena. Potřebná je dále bankovní jistina ve výši dovozních poplatků a PPN a PPnBM, které je třeba normálně odvést.

(78) Podnik, který chce nárokovat ustanovení o vrácení, musí mít již finální výrobky vyvezeny. Materiál smí být dovezen maximálně dvanáct měsíců před expedicí vyváženého zboží.

(79) V případě obou ustanovení je přípustný také vývoz do oblastí pod celní kontrolou v Indonésii.

b) *Použití*

(80) V případě ustanovení o osvobození musí podniky podat žádost a potom odhadnout budoucí vývozy, potřebu materiálu, který má být dovezen, jakož i dovozní poplatky a daně, které je třeba normálně odvést. Následkem toho jsou zavázány, každých šest měsíců předkládat BAPEKSTA vývozní zprávu.

(81) BAPEKSTA může později provést kontrolu a za tímto účelem ověřit zprávy dotčených podniků.

(82) V případě ustanovení o vracení musí podniky na určitém formuláři prokázat souvislost mezi dováženým zbožím, pro které byla odvedena cla a daně a vyváženým zbožím a k tomu doložit odpovídající dovozní a vývozní podklady.

(83) BAPEKSTA je oprávněna tyto podklady prověřit a za tímto účelem provést kontroly v závodech dotčených podniků.

c) *Závěr o odporovatelnosti*

(84) Indonéská vláda prohlásila, že u ustanovení o BAPEKSTA se jedná o normální ustanovení o celní refundaci, které je v souladu s mezinárodními závazky. Pro podniky, které toto ustanovení zneužijí a využijí nadměrně osvobození nebo vrácení, jsou stanoveny sankce. Kromě toho existují počítačové programy ke vzájemnému porovnání dovozů a vývozů a k prověření, jaké materiály v jakém rozsahu byly u výrobce spotřebovány na vyvážené zboží.

(85) Indonéská vláda však nebyla schopna předložit dostatečné důkazy pro to, že disponuje odpovídajícím kontrolním systémem a skutečně ho používá.

(86) Pokud se zjistí, že vláda vyvážející země nedisponuje takovým systémem, musí tato vyvážející země podle přílohy II oddílu II čísla 5 a přílohy III oddílu II čísla 3 základního nařízení zpravidla na základě skutečně použitých materiálů, případně skutečných obchodních případů, provést další šetření, aby zjistila, zda byly provedeny nadměrné platby. Indonéská vláda takové šetření neprovedla. Proto Komise neprověřila, zda došlo skutečně k nadměrnému vrácení dovozních poplatků na materiály spotřebované při výrobě vyváženého zboží.

(87) U ustanovení o BAPEKSTA se jedná o subvenci, protože indonéská vláda poskytuje příspěvek ve formě osvobození od poplatků nebo jejich vrácení a tím se příjemci poskytuje přímý užitek. Tato subvence je právně závislá na provedení exportu (jedná se podle přílohy I písm. i) základního nařízení o vývozní subvenci), takže podle čl. 3 odst. 4 písm. a) základního nařízení je třeba ji považovat za specifickou.

d) *Výpočet výše subvence*

(88) Příspěvek vývozci byl vypočítán na základě poplatků neodvedených v období šetření, které byly připočítány k celkovým exportním prodejům v období šetření. Odpovídající částka pak byla zvýšena o polovinu průměrných tržních úroků za bankovní půjčku v období šetření ve výši 24,61 %.

(89) PT Indorama Synthetics TbK využila této úpravy a obdržela příspěvek 1,4 %.

4. USTANOVENÍ O SUBVENCÍCH NEVYUŽITÁ SPOLUPRACUJÍCÍMI VYVÁŽEJÍCÍMI VÝROBCI

(90) Šetření ukázalo, že spolupracující vyvážející výrobci v rámci následujících ustanovení neobdržely žádné sporné subvence:

— zvýhodnění daně z příjmu podle nařízení vlády č. 45 ze dne 8. července 1996 a výnos prezidenta č. 7 ze dne 14. ledna 1999,

— ustanovení pro oblasti pod celní kontrolou podle nařízení vlády č. 33/1996 ze dne 4. června 1996 a dalších rozhodnutí ministerstva financí Indonéské republiky (č. 291/KMK.ATS/1997, č. 547/KMK.01/1997 a č. 292/KMK.01/1998).

5. VÝŠE SPORNÝCH SUBVENCÍ

(91) Komise omezila svoje šetření výběrem namátkového vzorku podle článku 27 základního nařízení. Podle čl. 27 odst. 4 základního nařízení bylo zjištěno, že dva podniky zahrnuté do namátkového vzorku v míře, která mohla výsledek šetření podstatně ovlivnit, nebyly ochotné ke spolupráci, takže byl vybrán nový namátkový vzorek. Pro spolupracující vyvážející výrobce tohoto namátkového vzorku vyplynuly sporné subvence v následující výši:

	Ustanovení BKPM	Ustanovení BAPEK-STA	Celkem
PT. Indorama Synthetics TbK	0,0 %	1,41 %	1,41 %
PT. Panasia Indosyntec TbK	0,0 %	0,0 %	0,0 %
PT. Susila Indah Synthetic Fiber Industries	0,0 %	0,0 %	0,0 %

(92) Podle čl. 15 odst. 3 základního nařízení nesmí vyrovnávací cla na dovozy zboží vývozců nebo výrobců, kteří se sami nahlásili podle článku 27 základního nařízení, ale nebyli zahrnuti do šetření, překročit váženou průměrnou výši
sporných subvencí, které byly stanoveny pro strany zahrnuté do namátkového vzorku. Podle toho vyplývají pro spolupracující vyvážející výrobce, kteří nebyli zahrnuti do namátkového vzorku, sporné subvence v následující výši:

	Ustanovení BKPM	Ustanovení BAPEK-STA	Celkem
PT. GT Petrochem Industries TbK	0,0 %	0,45 %	0,45 %
PT. Teijin Indonesia Fiber Corporation	0,0 %	0,45 %	0,45 %

(93) Podle základního nařízení určené sporné subvence se pohybovaly (vyjádřeno hodnotově) v případě spolupracujících vyvážejících výrobců mezi 0 % a 1,0 % a jsou proto nižší než minimální hranice platná pro Indonésii ve výši 3 %.

(94) Na oba podniky, které byly z namátkového vzorku vyloučeny, tzn. PT. Global Fiberindo a PT. Polysindo Eka Perkasa, připadala podstatná část (více než 30 %) dovozů dotčeného zboží do Společenství. Při zohlednění této skutečnosti byly učiněny definitivní nálezy v případě těchto obou podniků jakož i všech dalších podniků, které na tomto postupu nespolupracovaly, podle článku 28 základního nařízení na základě dostupných informací.

(95) Na tomto podkladě šetření ukázalo, že nespolupracující vyvážející výrobci mohli nárokovat sporné subvence. Přitom je zastáván názor, že z nedostatečné ochoty ke spolupráci je třeba vyvodit, že dotčenými výrobci nárokované sporné subvence přesahují minimální hranici platnou pro Indonésii. Za účelem neposkytnutí odměny nespolupracujícím podnikům z důvodu jejich nedostatečné ochoty ke spolupráci byly stanoveny sporné subvence v jejich případě podle článku 28 základního nařízení na základě údajů v antisubvenčním návrhu jakož i podle výsledků šetření následovně:

	Ustanovení BKPM (domácí subvence)	Ustanovení BAPEK-STA (vývozní subvence)	Celkem
PT. Global Fiberindo	5 %	5 %	10 %
PT. Polysindo Eka Perkassa	5 %	5 %	10 %
Ostatní podniky	5 %	5 %	10 %

(96) Vážené průměrné celostátní subvenční rozpětí pro všechny prověřované vyvážející výrobce (včetně obou nespolupracujících podniků), na které připadají téměř veškeré vývozy dotčeného zboží pocházejícího z Indonésie, leží nad minimální hranicí platnou pro tento stát ve výši 3 %.

III. **TCHAJWAN**

1. ÚVOD

(97) Po vyhlášení nařízení o prozatímním clu doručila tchajwanská vláda dopisem ze dne 17. respektive 19. ledna 2000 svá stanoviska k oznámení o podstatných skutečnostech a uvážením, na jejichž základě byla zavedena předběžná opatření. Vyvážející výrobci doručili četná písemná stanoviska a byli na svou žádost dne 15. února vyslechnuti.

2. VŠEOBECNÉ NÁMITKY

2.1 **Specifičnost dotčených ustanovení**

(98) Vyvážející výrobci doručili několik všeobecných stanovisek k interpretaci konceptu specifičnosti. V této souvislosti je třeba poukázat na to, že zjištění o specifičnosti šetřených subvencí byly získány podle základního nařízení,

a zejména podle článku 3. Při prověřování otázky, zda byly v rámci šetřených ustanovení poskytnuty specifické subvence ve smyslu článku 3 základního nařízení, které jsou jako takové sporné, byla zohledněna stanoviska vyvážejících výrobců. Argumentace, která je podkladem pro zjištění o specifičnosti jednotlivých ustanovení, se případně vyloží v oddíle o odpovídajícím ustanovení – doplňkově ke zjištěním v nařízení o předběžných clech.

2.2 **Výpočet běžných tržních úrokových sazeb**

(99) V rámci prozatímního objasnění věci bylo usneseno, položit při tomto šetření za základ všeobecnou úrokovou sazbu 9,03 %. Tato procentní sazba byla stanovena na základě informací získaných během šetření, které se pro tento účel jevily přiměřené. Tchajwanská vláda a vyvážející výrobce zpochybnili příslušná data.

(100) Proto vypočítaly orgány komise všeobecnou úrokovou sazbu nově. Tato referenční úroková sazba byla vypočítána na základě měsíčních tržních úroků, které vyúčtovalo 37 tchajwanských bank v období šetření na domácím trhu, a stanovena na 8,52 %. Výše uvedené tržní úrokové sazby jsou přístupné široké veřejnosti a zahrnují se do měsíčních finančních statistik, které zveřejňuje oddělení pro hospodářský výzkum centrální banky Čínské republiky.

(101) Dále bylo uplatněno, že při prozatímním objasnění věci by úroková sazba musela být položena za základ pro srovnatelné půjčky, že Komisí předložená úroková sazba není úměrná úrokové sazbě, kterou by mohly podniky na trhu získat, a že během období šetření byla podnikům poskytnuta efektivně půjčka za tržních podmínek. K tomu je třeba poznamenat, že srovnatelná půjčka by normálně měla být půjčkou ve stejné výši a se stejnou umořovací lhůtou, že se poskytuje pro stejný účel. V případě dotčených vyvážejících výrobců nebyly žádné takové srovnatelné půjčky dopátrány. Proto se výše popsaná metoda výpočtu referenční úrokové sazby potvrzuje.

2.3 **Zúročení v rámci výpočtu výše subvencí**

(102) Vyvážející výrobci namítli, že Komise údajně u jí zjištěných ustanovení o subvencích neprávem připojila úroky ve výši průměrných tržních úroků v Tchaj-wanu během období šetření.

(103) Právní podklady pro zúročení jmenovité hodnoty subvencí tvoří v článcích 5, 6 a 7 základního nařízení uvedená ustanovení o výpočtu výše subvence, které byly ve směrnicích Komise pro výpočet výše subvencí v šetřeních o vyrovnávacích clech přesně vyjádřeny.

(104) Podle článku 5 základního nařízení má být ve výpočtu příspěvku zahrnuta subvence, která byla stanovena pro období šetření, a ne pouze jmenovitá hodnota dotčené částky k okamžiku, kdy jej příjemce obdrží popřípadě od něj vláda ustoupí. Tento postup je výslovně stanoven ve směrnicích Komise pro výpočet výše subvencí v šetřeních o vyrovnávacích clech, podle nichž je třeba přepočítat výši subvence při položení za základ běžných tržních úrokových sazeb v částce pro celkové období šetření.

(105) Kromě toho bylo uplatněno, že tato metoda nemohla být použita pro údajné subvence ve formě daňových dobropisů, protože daňové dobropisy mohou být podniky nárokovány teprve v ročních daňových prohlášeních, která je třeba odevzdat 31. března následující roku.

(106) V odpověď na tento argument je třeba objasnit, že příspěvek spočívá ve snížení přímých daní, které je třeba každoročně zaplatit, takže také příspěvek se poskytuje každý rok nově. Proto by měla být částka ušetřených daní při výpočtu příspěvku zúročena do té míry, jakoby příjemce odpovídající sumu nemusel získávat na trhu.

2.4 **Zhodnocení subvence ve vztahu na dotčené zboží**

(107) Tchajwanská vláda a vyvážející výrobci namítli, že Komise by musela souvislost mezi údajnými ustanoveními o subvencích a dotčeným zbožím prokázat a při výpočtu výše případných subvencí směla připočíst příspěvky, které mohly být přiřazeny jednotlivým výrobním linkám, jen do té míry, nakolik existuje přímá spojitost s dotčeným zbožím.

(108) Ve směrnicích Komise je s ohledem na rozdělení částky subvencí výslovně uvedeno, že v případě, ve kterém je subvence k užitku pouze pro určité zboží, by měli výhradně prodeje (popřípadě exportní prodeje) tohoto zboží sloužit jako jmenovatelé. V opačném případě by měly být celkové prodeje (popřípadě celkové exportní prodeje) příjemce položeny jako jmenovatel.

(109) Jak vyvážející výrobci právem poznamenali, řídila se Komise touto formulací při výpočtu výše příspěvku v rámci osvobození od dovozních poplatků na suroviny. V tomto zvláštním případě vznikly příspěvky jen pro oddělení vláken, takže odpovídající prodeje byly položeny za základ jako jmenovatelé. U všech ostatních popsaných ustanovení bylo zjištěno, že příspěvky nebyly omezeny na určité zboží, takže celkové prodeje byly položeny za základ jako jmenovatelé.

3. JEDNOTLIVÁ USTANOVENÍ

3.1 Daňové dobropisy na získání zařízení k automatizaci výroby a na zlepšení ochrany životního prostředí

(110) Tchajwanská vláda a vyvážející výrobci namítli, že toto ustanovení, které bylo popsáno v bodech odůvodnění 49 až 58 nařízení o prozatímním clu, bylo Komisí s ohledem na specifičnost subvencí chybně posouzeno. Zejména nejsou údajné subvence ve formě daňových dobropisů na zařízení k automatizaci výroby a na zlepšení ochrany životního prostředí závislé na tom, že domácí zboží získá přednost před dováženým zbožím, takže nemohou být považovány za specifické ve smyslu čl. 3 odst. 4 písm. b) základního nařízení.

(111) Daňové dobropisy byly sice poskytnuty jak na zařízení dovážené tak na vyrobené v tuzemsku, přesto je subvence v případě získání domácího zařízení dvojnásobně vysoká. U těchto obou typů daňových dobropisů v různé výši se vychází z toho, že se jedná o odlišná ustanovení pro zařízení zakoupená v tuzemsku případně dovážená zařízení. Pro nedostatek daňových dobropisů s 20 % pro domácí zařízení dotyčné podniky údajně nezískaly žádné dobropisy. Daňový dobropis ve výši 10 % nemůže být považován za standardní dobropis, protože platí jen pro dovážená zařízení. Protože daňové dobropisy ve výši 20 % mohou být nárokovány pouze pro zařízení vyrobená v tuzemsku, ne však pro dovážená zařízení, jsou závislé na tom, že domácí zboží získává přednost před dováženým zbožím. U těchto daňových dobropisů se tak jedná podle čl. 3 odst. 4 písm. b) základního nařízení o specifické subvence k nahrazení dovozů.

(112) Současně platí daňové dobropisy ve výši 10 % pouze pro dovážená zařízení a jsou tak omezeny na podniky, které taková dovážená zařízení kupují. Toto kritérium není ve smyslu čl. 3 odst. 2 písm. b) základního nařízení považováno za neutrální, protože určité podniky se upřednostňují vůči jiným. Kromě toho kritéria nejsou ve skutečnosti hospodárná ani horizontálně použitelná. Proto je subvence podle čl. 3 odst. 2 písm. a) základního nařízení také specifická.

Výpočet výše subvence

(113) S ohledem na výpočet výše subvencí vyvážející výrobci prohlásili, že daňové dobropisy ve výši 20 % na získání domácího zařízení ve výši 15 % údajně nejsou sporné, protože příspěvek je poskytován až do této procentní sazby nezávisle na původu zboží. Toto se nezdá být odůvodněné. Sporné subvence odpovídají daňovým dobropisům v plné výši, protože daňový dobropis ve výši 20 % pro domácí zařízení nemůže být považován za odchylku od standardního dobropisu ve výši 10 %. Jak je výše objasněno, jsou obě rozdílné výše daňových dobropisů považovány za oddělená ustanovení, která platí pro domácí případně dovážená zařízení. Pro nedostatek daňových dobropisů ve výši 20 % pro domácí zařízení údajně dotyčné podniky nezískaly dobropisy žádné. Daňové dobropisy ve výši 10 % se poskytují pouze pro dovážená zařízení; tím se nejedná o pravidlo. Z toho Komise vyvodila závěr, že subvence odpovídá celkové částce poplatků, od kterých tchajwanská vláda ustoupila.

(114) Příspěvek byl vyvážejícím výrobcům vypočítán podle metody popsané v bodě odůvodnění 57 nařízení o prozatímním clu, přičemž však průměrné tržní úroky, o které byla částka poplatků neodvedených v období šetření zvýšena, byly dorovnány (viz výše).

(115) Tchajwanská vláda dále prohlásila, že subvence je vázána na získání věcných investic, takže ji je třeba rozdělit na normální odpisové období věcných investic v dotčeném odvětví hospodářství.

(116) U příspěvků ve formě snížení přímých daní se obecně nevychází z toho, že jsou vázány na získání věcných investic. Příspěvky v souvislosti s přímými daněmi se týkají snížení odpovídajícího daňového nedoplatku a nemají spojitost se získáním věcných investic, protože takové přímé daně je třeba normálně zaplatit nezávisle na tom, zda se nakupují věcné investice nebo ne. Tyto postupy jsou v souladu také se směrnicemi Komise pro výpočet výše subvencí ve sporných celních šetřeních, zejména s tabulkou 2 v příloze k těmto směrnicím. Proto byly příspěvky vypočítány v rámci ustanovení podle čl. 7 odst. 4 základního nařízení na základě daně z příjmu právnických osob, které byly ušetřeny v období šetření.

(117) Dva podniky využily této úpravy v období šetření a získaly subvence ve výši 0,42 % respektive 0,40 %.

3.2 Daňové dobropisy na investice v důležitých podnicích

(118) Tchajwanská vláda prohlásila, že se u této úpravy nejedná o subvenci, protože příjemci investic nezískali žádné finanční příspěvky. Daňové dobropisy byly k užitku výhradně investujícím akcionářům, ne však podnikům vydávajícím akcie.

(119) Má se za to, že tchajwanská vláda poskytuje podnikům, které zažádají o daňové dobropisy, tzn. podnikům, které investují do významných podniků, finanční příspěvky. Tento finanční příspěvek ve formě zřeknutí se vlády určitých poplatků přinese investujícím akcionářům užitek do té míry, jak se jejich daňové nedoplatky sníží. Tento příspěvek investujících podniků je sporný, ne však příspěvky podniků, do kterých se investuje.

(120) Tchajwanská vláda a vyvážející výrobci namítli, že tato úprava, která je popsána v bodech odůvodnění 59 až 66 nařízení o prozatímním clu, se týká daňových dobropisů, které jsou všeobecně přístupné a tedy nejsou specifické, protože úpravu mohou nárokovat všechny právnické a fyzické osoby, které investují do určitých podniků. Především bylo odkázáno na to, že přístup k ustanovení není omezen na určité podniky, že nárok na subvence se určí podle objektivních a neutrálních kritérií a při splnění těchto kritérií vzniká automaticky a že přínos nevzniká v rámci daňových dobropisů podnikům na základě výroby dotčeného zboží.

(121) Jako odpověď na tento argument Komise konstatuje, že přístup k této úpravě je omezen výhradně na podniky, které investují do určitých dalších podniků, protože daňové dobropisy neplatí pro všechny investice do akcií. Podpořitelné jsou investice do omezeného počtu podniků, a sice tzv. „important technology-based enterprises“ případně „important invested enterprises“.

(122) Komise připustila, že definice podpořitelných podniků se opírá o jasná a objektivní kritéria, avšak konstatuje, že kritéria podpořitelnosti nejsou neutrální, jak je požadováno podle čl. 3 odst. 2 písm. b) základního nařízení, protože investice, které připadají v úvahu pro daňové dobropisy, jsou omezeny na základě činností dotčených podniků. Chce-li podnik nárokovat subvenci, je jeho volnost výběru omezena na sektorově-specifickém podkladě. Podle článku 2 „kritérií pro vymezení“ major technology enterprises „ve vztahu na zpracovatelský průmysl a poskytovatele technických služeb“ se daňové dobropisy poskytují pouze pro jedenáct typů investic. Tato úprava může být proto nárokována jen tehdy, pokud jsou investice učiněny do určitých podniků, takže nejsou všeobecně přístupné. Proto je třeba argumenty vyvážejících výrobců, které se toho týkají, zamítnout.

(123) Dále bylo uplatněno, že přínosy v rámci daňových dobropisů nevznikají podnikům v důsledku výroby dotčeného zboží. K tomu je třeba poznamenat, že odpovídající příspěvky nejsou vázány na výrobu určitého zboží. Neexistuje ustanovení, podle něhož by mohly být daňové dobropisy nárokovány pouze ve prospěch vývozu, prodeje nebo výroby jiného zboží. Daňové dobropisy, které podnik získá, jsou k užitku výrobě a vývozu PSV. Protože přínosy vzniklé ze subvencí nejsou vázány na určité zboží, které není zahrnuto do šetření, je zastáván názor, že jsou k užitku pro všechny prodeje včetně prodejů PSV. Výše uvedený argument vyvážejících výrobců se tedy zamítá.

(124) Proto se potvrzuje zjištění, že tuto úpravu je třeba podle čl. 3 odst. 2 písm. a) základního nařízení považovat za specifickou a zahrnuje poskytnutí sporných subvencí.

Výpočet výše subvencí

(125) Příspěvek jednotlivého dotčeného vyvážejícího výrobce byl vypočítán podle metody popsané v bodu odůvodnění 57 nařízení o prozatímním clu, přičemž však průměrné tržní úroky, o které byla částka neodvedených poplatků v období šetření zvýšena, byly sníženy z 9,03 % na 8,52 % (viz výše).

(126) Dotčený podnik získá příspěvek ve výši 0,71 %.

3.3 Daňové dobropisy pro FuE a školení personálu

(127) Jak již bylo v nařízení o dočasném clu objasněno (viz body odůvodnění 67 až 72), nejsou tyto daňové dobropisy považovány za specifické. Proti tomu neuplatnily dotčené strany písemně žádné námitky. Proto se konstatuje, že tato úprava není specifická ve smyslu článku 3 základního nařízení a tím není sporná.

3.4 Daňové dobropisy pro investice do oblastí s omezenými přírodními zdroji

(128) Tchajwanská vláda prohlásila při odkazu na čl. 4 odst. 3 základního nařízení, že tato úprava splňuje kritéria pro ne sporné subvence pro znevýhodněné regiony a proto je přípustné. Nepředložila však ohledně toho žádné ověřitelné podklady. Protože nemohlo být určeno, zda předpoklady stanovené ve výše uvedeném odstavci byly skutečně splněny, toto tvrzení se zamítá.

(129) Tchajwanská vláda dále namítla, že vyvážející podniky údajně nezískaly žádné příspěvky, které by měli spojitost s PSV. Tento argument je třeba zamítnout v souladu s odpovědí v kapitole „Zhodnocení subvencí ve vztahu na dotčené zboží“.

Výpočet výše subvencí

(130) Podnik využil této úpravy a získal příspěvek ve výši 0,01 %.

3.5 Daňové dobropisy pro vytvoření mezinárodních trhů

(131) Jak je vyloženo v bodě odůvodnění 81 nařízení o prozatímním clu, využil sice jeden podnik tohoto ustanovení, avšak nevznikl mu z toho žádný přínos. Dotčené strany k tomu nezaujaly žádné stanovisko.

3.6 Úrokově zvýhodněné půjčky: stimul pro automatizaci, ochranu životního prostředí a úspory energie

(132) Tato ustanovení, která byla popsána v bodech odůvodnění 82 až 91 nařízení o prozatímním clu, se opírají o čl. 21 odst. 1 zákona o modernizaci průmyslu („Statute for Upgrading Industries“, dále jen „SUI“).

(133) Tchajwanská vláda a vyvážející výrobci prohlásili, že tyto půjčky mohly být nárokovány téměř všemi tchajwanskými podniky, takže nejsou údajně specifické a tím sporné. Podrobně namítají, že půjčky údajně nejsou omezeny na určité podniky, že kritéria podpořitelnosti jsou objektivní a že za předpokladu, že není dána tato objektivita, nevyplývá z toho nezbytně závěr, že úprava je specifická.

(134) V odpověď na tyto argumenty je třeba poukázat na to, že čl. 21 odst. 1 výše uvedeného SUI omezuje odpovídající příspěvky výslovně na určité podniky, které splňují určitá kritéria nebo podmínky. Tato kritéria nebo podmínky, jako například „Exekutive Yuan of the Development Fund" stanovené podmínky pro investice do určitých zařízení, nejsou považovány za objektivní ve smyslu čl. 3 odst. 2 písm. b) základního nařízení. Čl. 21 odst. 1 SUI nemůže být považován za objektivní do té míry, nakolik kritéria nejsou ani neutrální ani hospodárná ani horizontálně použitelná, neboť je předem známo, že určité podniky jen proto, že jsou činné v určitém odvětví, získají půjčky s větší pravděpodobností než jiné. Příspěvky v rámci této úpravy jsou proto neodvratně pro určitá hospodářská odvětví relevantnější než pro jiná.

(135) Koncept specifičnosti se opírá o princip, že v případě subvence, která vede upřednostněním určitých podniků ke zkreslení alokace zdrojů v národním hospodářství, by měla být zavedena kompenzační opatření, pokud tato subvence způsobí škodu. Pokud se přístup k subvencím v národním hospodářství omezí na základě kritérií, která nejsou neutrální, vychází se z toho, že dojde k takovému zkreslení alokace zdrojů. O tento princip se opírá čl. 3 odst. 2 písm. a) základního nařízení, podle něhož je subvence specifická, pokud poskytující orgán nebo právní předpisy, podle kterých se poskytující orgán řídí, přístup k subvenci výslovně omezí na určité podniky. Proto se výše uvedené argumenty zamítají.

(136) Dále bylo uplatněno, že za předpokladu, že kritéria pro podporu nejsou objektivní, neznamená to automaticky, že úprava je specifická. Uvedená tvrzení se musí rovněž zamítnout, protože se zjištění o specifičnosti neopírají o žádné takové nevyvratitelné závěry. Úprava se, jak je výše objasněno, považuje podle čl. 3 odst. 2 písm. a) základního nařízení za specifickou, protože je omezena na určité podniky. Komise proto potvrzuje svá předběžná zjištění v bodu odůvodnění 87 nařízení o prozatímním clu.

(137) K procentně zvýhodněným půjčkám bylo dále dovozeno, že sporné subvence odpovídá pouze rozdílu mezi státními procentními sazbami a sazbami běžnými na trhu.

(138) Podle směrnic Komise pro výpočet výše subvencí v šetřeních o vyrovnávacím clu však odpovídá subvence v případě státní půjčky rozdílu mezi poplatky zaplacenými na státní půjčku a poplatky, které měly být v období šetření normálně zaplaceny na srovnatelnou půjčku za tržních podmínek.

(139) Tchajwanská vláda dále prohlásila, že pouze dva podniky nárokovaly tuto úpravu v souvislosti s PSV. Tento argument je třeba zamítnout v souladu s odpovědí v oddíle „Zhodnocení subvencí ve vztahu k dotčenému zboží".

Výpočet výše subvencí

(140) Vyvážející výrobci prohlásili, že při předběžných objasněních věci by musela být položena za základ úroková sazba pro srovnatelnou půjčku, že úroková sazba předložená Komisí není úměrná úrokové sazbě, kterou mohly získat podniky na trhu, a že během období šetření byly podnikům poskytnuty efektivní půjčky za tržních podmínek.

(141) Pod srovnatelnou půjčkou je třeba normálně rozumět půjčku ve stejné výši a se stejnou umořovací lhůtou, která se poskytuje za stejným účelem. Jak bylo vyloženo v bodu odůvodnění 89 nařízení o prozatímním clu, nebyly v případě dotčených vyvážejících výrobců shledány takové srovnatelné půjčky. Proto Komise potvrzuje, že je třeba použít referenční úrokové sazby vypočítané pro Tchaj-wan podle výše popsané metody.

(142) Dále jeden vyvážející výrobce nejprve uplatnil námitky, že Komise při svých výpočtech zohlednila údajné příspěvky, ačkoliv dotčený podnik během celkového období šetření neplatil poplatky, protože půjčka byla během období šetření přijata v podobě tranší. V pozdějším dopise naproti tomu tentýž vyvážející výrobce tvrdil, že během období šetření byly placeny poplatky.

(143) Podnik se odvolává na tři půjčky, pro které bylo při vyplňování dotazníku uvedeno, že během období šetření nebyly placeny poplatky. Tyto údaje byly během kontrolní návštěvy prověřeny na místě. Byly popřeny teprve v prvním stanovisku tohoto podniku k předběžným zjištěním.

(144) Podle údajů doručených na počátku nezaplatil podnik za tuto půjčku žádné poplatky v období šetření a částka půjčky mu byla vyplacena najednou. Proto Komise vypočítala výši subvencí podle metody popsané v nařízení o prozatímním clu.

(145) Po oznámení o zjištěních podnik tvrdil, že za tuto půjčku byly během období šetření placeny několikrát poplatky a že půjčka byla vyplacena po částech.

(146) Je zjištěno, že tyto informace odporují údajům, které tento podnik podal při vyplňování dotazníku a během kontrolní návštěvy. Dále tato nová tvrzení nesouhlasí s dříve ověřenými údaji. Pro tato tvrzení ostatně nebyly doručeny v dostatečné míře objektivní a/nebo prověřitelné údaje. Proto Komise v případě této půjčky potvrzuje svou původní metodu výpočtu.

(147) Kromě toho bylo namítnuto, že Komise by musela při výpočtu výše subvence zohlednit skutečnost, že na základě nesplátkového období v délce dvou let nebyla v období šetření provedena žádná splacení. To však nemá vliv na výpočet výše užitku, protože Komise přitom položila za základ rozdíl mezi skutečně zaplacenými poplatky a poplatky, které je třeba platit normálně. Proto Komise v případě této půjčky potvrzuje svou původní metodu výpočtu.

(148) Přínosy vyvážejícího výrobce byly vypočítány podle metody, která byla popsána v bodech odůvodnění 88 až 90 nařízení o prozatímním clu.

(149) Dotčené čtyři podniky získaly příspěvky mezi 0,04 % a 0,31 %.

3.7 **Osvobození od dovozních poplatků: nákup nového zařízení a zařízení ke zlepšení ochrany životního prostředí**

(150) Tato úprava, která údajně zahrnuje poskytnutí sporných subvencí, se opírá o následující právní předpisy: poznámky 3 a 9 ke kapitole 84, poznámky 4 a 5 ke kapitole 85 a poznámky 1 a 2 ke kapitole 90 celního tarifu a klasifikace dováženého a vyváženého zboží Čínské lidové republiky (Customs Import Tariff and Classification of Import & Export Commodities of the Republik of China, dále jen „celní kodex“).

(151) Tchajwanská vláda uplatnila, že tato úprava údajně nespadá pod žádnou z definic pojmu „subvence“ v článku 2 základního nařízení, protože se prý neuskutečňuje přímý převod peněz, není dáno k dispozici žádné zboží nebo služby a neexistuje žádná forma podpory příjmů nebo cen. Uvedené je třeba zamítnout, protože tato úprava podle čl. 2 odst. 1 písm. a) bod ii) základního nařízení zahrnuje finanční příspěvek tchajwanské vládě ve formě zřeknutí se dovozních poplatků a tím je poskytnut prospěch.

(152) Tchajwanská vláda a vyvážející výrobci namítli, že Komise tuto úpravu, která byla popsána v bodech odůvodnění 92 až 99 nařízení o prozatímním clu, údajně chybně zhodnotila s ohledem na specifičnost a tím spornost údajných subvencí.

(153) Zejména dovozují, že všechny tchajwanské podniky, které chtějí zakoupit zařízení nevyrobené v tuzemsku, mají nárok na osvobození od dovozních poplatků a že úpravu tím není možné považovat za specifickou, protože skupina podniků splňujících podmínky pro podporu údajně není omezena a je určena na základě objektivních a neutrálních kritérií.

(154) Toto kritérium se nepovažuje za objektivní ve smyslu čl. 3 odst. 2 písm. b) základního nařízení. Podle toho musí být objektivní kritéria nebo podmínky jak neutrální tak hospodárné a horizontálně použitelné. Má se za to, že výše uvedené poznámky k celnímu kodexu nejsou hospodárné a horizontálně použitelné, protože úprava může být nárokována jen určitými podniky. Podpořitelní jsou jen zapsaní a kvalifikovaní výrobci nebo poskytovatelé technických služeb, kteří tuto úpravu využívají za účelem dovozu strojů, zařízení a nástrojů pozic příslušné kapitoly celního tarifu, které se použijí k následným účelům: prevence znečištění ovzduší a vody, ochrana proti hluku a vibracím, kontrola životního prostředí a testy, zhodnocení odpadu, výzkum, vývoj a analýzy. Navíc je třeba poukázat na to, že dotyčná zařízení, která splňují tyto předpoklady, mohou být osvobozena od dovozních poplatků jen tehdy, pokud tchajwanské orgány ověřily, že tato zařízení se v Tchajwanu dosud nevyrábí. Proto může být tato úprava využita jen těmi podniky, které jsou činné v některém odvětví, jehož stroje se na Tchaj-wanu nevyrábí.

(155) Proto se výše uvedené argumenty zamítají a potvrzují se předběžná zjištění v bodu odůvodnění 97 nařízení o prozatímním clu.

Výpočet výše subvence

(156) Příspěvky vyvážejících výrobců byly vypočítány podle metody, která byla popsána v bodě odůvodnění 98 nařízení o prozatímním clu.

(157) Příspěvky čtyř vyvážejících podniků se pohybují mezi 0,12 % a 0,20 %.

3.8 **Osvobození od dovozních poplatků: dovoz surovin**

(158) Tato úprava, která údajně zahrnuje poskytnutí sporných subvencí a bylo popsáno v bodech odůvodnění 100 až 106 nařízení o prozatímním clu, se opírá o poznámku 6 ke kapitole 29 celního kodexu.

(159) Vyvážející výrobci namítli, že tato úprava nesměla být zahrnuta do šetření, protože nebyla zmíněna v antisubvenčním návrhu a Komise zažádala o informace, které se toho týkají, teprve při kontrolních návštěvách.

(160) Jak v žádosti tak v oznámení o zavedení metody bylo upozorněno na „osvobození od dovozních poplatků“, u kterých se údajně jednalo o ustanovení o subvencích, které měly být k užitku pro dotyčné zboží. Proto se má za to, že žádost obsahovala dostatek vysvětlujících důkazů, aby ospravedlnila zavedení šetření, a že jak v oznámení o zavedení metody tak i v dotazníku a s tím spojených dokumentech, které Komise zaslala dotčeným stranám, v dostatečně zřetelné formě bylo zažádáno o informace o osvobození od dovozních poplatků, včetně poplatků za suroviny. Ostatně nemůže být od žadatelů očekáváno, že v okamžiku podání žádosti znají údajná subvenční ustanovení ve třetí zemi do všech podrobností. Podle čl. 10 odst. 2 základního nařízení musí žádost obsahovat informace, které jsou žadateli normálně k dispozici. Žadatel navíc odkazuje na osvobození od dovozních poplatků při nákupu nových zařízení a zařízení na zlepšení ochrany životního prostředí. S ohledem na typ subvence a zejména na skutečnost, že osvobození od poplatků na taková zařízení a na suroviny bylo poskytnuto na stejném právním podkladě, totiž na podkladě poznámek k celnímu kodexu, je vyvozen závěr, že Komise je oprávněna tuto úpravu prověřit a popřípadě doporučit zavedení vyrovnávacích cel.

(161) Tchajwanská vláda prohlásila, že tato úprava údajně nespadá pod žádnou z definic pojmu „subvence“ v článku 2 základního nařízení, protože zejména se nekoná žádný přímý převod peněz, není dáno k dispozici žádné zboží nebo služby a neexistuje žádná forma podpory příjmů nebo cen. Uvedené není možné akceptovat, protože tato úprava podle čl. 2 odst. 1 písm. a) bod ii) základního nařízení zahrnuje finanční příspěvek tchajwanské vlády ve formě zřeknutí se dovozních poplatků a tím se poskytuje prospěch.

(162) Tchajwanská vláda a vyvážející výrobci namítli, že Komise tuto úpravu zhodnotila chybně s ohledem na specifičnost a tím kompenzovatelnost údajných subvencí.

(163) Bylo uplatněno, že taková osvobození od dovozních poplatků údajně nejsou omezena na určité podniky, protože určující kritéria jsou objektivní a neutrální.

(164) Tato úprava je výslovně omezeno na určité výrobce, kteří podléhají specifickým pravidlům, „factory administration rules“, a platí pouze pro určité jimi dovážené suroviny, v tomto případě chemické výrobky, které jsou používány pro výrobu plastických hmot, umělých vláken, kaučuku a petrochemických meziproduktů a nejsou dosud vyráběny v Tchaj-wanu, popřípadě dosud nejsou vyráběny v dostatečném množství. Proto je úprava podle mínění Komise výslovně omezena na ty podniky, které splňují podmínky stanovené v dotyčných poznámkách k celnímu kodexu. Přitom je zastáván názor, že tyto podmínky nejsou neutrální ani hospodárné ani horizontálně použitelné.

(165) Vyvážející výrobci dále prohlásili, že tato ustanovení není možné v případě dovážených materiálů, které jsou zcela obsaženy v dotčeném zboží, považovat za subvenci, protože poskytnuté příspěvky by nepřesáhly vybrané dovozní poplatky. Protože takové osvobození v případě, kdy je závislé na provedeném exportu, neplatí podle přílohy I základního nařízení za spornou subvenci, musela by být srovnatelná úprava, která není závislá na provedeném exportu, považována teprve správně za ne sporné subvence.

(166) Příloha I základního nařízení obsahuje seznam příkladů vývozních subvencí, ve kterých se pod písmenem i) této přílohy odkazuje na ustanovení o zpětném uhrazení cla, na které se vztahuje pravděpodobně argument vyvážejícího výrobce. U pochybné úpravy se však nejedná o odpovídající ustanovení na prominutí nebo vrácení dovozních poplatků, protože nebylo prohlášeno, že dovážené zboží musí být použito jako materiál pro výrobu vyváženého finálního výrobku. Proto je zastáván názor, že příloha I se seznamem příkladů vývozních subvencí je irelevantní pro prověření otázky, zda se u dotčené úpravy jedná o subvenční úpravu, zvláště když úprava není považována za vývozní subvenci. V čl. 2 odst. 1 písm. a) bod ii) základního nařízení je výslovně stanoveno, že pouze osvobození od poplatků, které je poskytováno podle příloh I až III, neplatí za subvence. Proto se použije všeobecná definice pojmu „subvence“ v článku 2 základního nařízení. U dotčené úpravy se podle toho jedná o subvenci, protože tchajwanská vláda poskytuje finanční příspěvek ve formě zřeknutí se dovozních poplatků a tím je příjemci poskytnut prospěch protože nemusí normálně odváděné dovozní poplatky odvádět.

(167) Komise proto potvrzuje svá zjištění v bodě odůvodnění 104 nařízení o prozatímním clu.

Výpočet výše subvence

(168) Příspěvky vyvážejících výrobců byly vypočítány podle metody, která byla popsána v bodě odůvodnění 105 nařízení o prozatímním clu.

(169) Příspěvky čtyř vyvážejících výrobců se pohybují mezi 0,16 % a 0,51 %.

3.9 **Fondy „Matching“ a „Assistance“**

Výpočet výše subvence

(170) Tchajwanská vláda při odkazu na čl. 4 odst. 2 základního nařízení prohlásila, že tato úprava splňuje kritéria pro ne-sporné subvence na výzkumné činnosti a proto je přípustné. Nepředložila však žádné prověřitelné podklady, které se toho týkají. Protože nemohlo být zjištěno, zda předpoklady stanovené ve výše uvedeném odstavci jsou skutečně splněny, musí být uvedené zamítnuto.

(171) Tchajwanská vláda dále prohlásila, že tato úprava nemá spojitost s výrobou PSV. Tento argument je třeba zamítnout v souladu s odpovědí v oddíle „Zhodnocení subvencí ve vztahu k dotčenému zboží“.

(172) Dva podniky využily této úpravy. Jednomu z obou podniků nevznikl prospěch, zatímco druhému byl poskytnut příspěvek ve výši 0,01 %.

4. VÝŠE SPORNÝCH SUBVENCÍ

(173) Pro spolupracující podniky vyvstaly tuzemské subvence v následující výši:

	Daňové dobropisy	Půjčka	Osvobození od dovozních poplatků	Fondy Matching	Subvence celkem
NanYa Plastics Corp.	1,14	0,06	0,32	0,00	1,52
Far Eastern Textile Ltd	0,40	0,31	0,36	0	1,08
Shinkong Synthetic Fibres Corp.	0	0,04	0,68	0,01	0,73
Tuntex Distinct Corp.	0	0,20	0,34	0	0,54

(174) Vážené průměrné celostátní subvenční rozpětí pro všechny šetřené vyvážející podniky, na které připadají téměř veškeré vývozy dotčeného pocházejícího z Tchajwanu do Společenství, leží nad určující minimální hranicí ve výši 1 %.

D. **ŠKODA**

1. DEFINICE VÝROBNÍHO ODVĚTVÍ SPOLEČENSTVÍ

(175) Protože nebyla doručena žádná stanoviska k definici výrobního odvětví Společenství, potvrzují se závěry v bodech odůvodnění 133 nařízení o prozatímním clu.

2. SPOTŘEBA VE SPOLEČENSTVÍ

(176) Protože nebyla doručena žádná stanoviska ke spotřebě ve Společenství, potvrzují se závěry v bodě odůvodnění 133 nařízení o prozatímním clu.

3. DOVOZY PSV Z DOTČENÝCH ZEMÍ DO SPOLEČENSTVÍ

a) *Kumulativní posouzení dovozů*

(177) Při prozatímním objasnění věci byl učiněn závěr, že existovalo dostatek důvodů pro kumulaci dovozů z Austrálie a Tchaj-wanu a pro vyloučení dovozů z Korejské republiky, Thajska a Indonésie.

(178) Protože při definitivním objasnění věci bylo konstatováno, že sporné subvence v případě Indonésie přesahují minimální hranici, musí být podle čl. 8 odst. 4 základního nařízení prověřeno, zda dovozy PSV pocházejících z Indonésie mají být posouzeny kumulativně s dovozy z Austrálie a Tchaj-wanu.

(179) Toto prověření vedlo k následujícím výsledkům:

a) celostátní subvenční rozpětí pro Austrálii, Tchaj-wan a Indonésii přesahuje minimální hranici;

b) množství dovážená z těchto zemí nebyla zanedbatelná ve srovnání se spotřebou Společenství;

c) analýza podmínek konkurence na trhu Společenství mezi dováženými PSV a zbožím Společenství jakož i konkurence mezi dováženými PSV mezi sebou ukázala, že:

— se jedná u PSV dovážených ze všech vyvážejících zemí a u PSV vyráběných ve Společenství o zboží stejného druhu,

— PSV dovážené ze všech vyvážejících zemí byla prodávána podobnými odbytovými cestami a stejným odběratelům a

— dovážená PSV ze všech zemí byla prodávána za podobné ceny.

Šetření ukázalo, že prodejní ceny výrobního odvětví Společenství byly na základě takových dovozů z dotčených zemí pod cenou.

(180) Proto byl učiněn závěr, že bylo k dispozici dostatek důkazů pro kumulaci dovozů z Austrálie, Tchaj-wanu a Indonésie.

b) *Objem a tržní podíl dovozů*

(181) Při zahrnutí Indonésie se dovozy PSV z dotčených zemí vyvíjely v období mezi 1996 a UZ následovně:

(v tunách)

Dovozy	1996	1997	1998	UZ
Austrálie	62	1 248	11 254	11 799
Index	*100*	*2 007*	*18 093*	*18 969*
Tchaj-wan	20 213	26 811	35 524	34 878
Index	*100*	*133*	*176*	*173*
Indonésie	4 696	12 238	25 276	22 871
Index	*100*	*260*	*538*	*487*
Dotčené země celkem	**24 971**	**40 297**	**72 054**	**69 548**
Index	***100***	***161***	***288***	***278***

Zdroj: Eurostat

(182) Výše uvedená tabulka ukazuje, že množství dovážená z dotčených zemí se podstatně zvýšila a sice zejména mezi roky 1997 a 1998, kdy se téměř zdvojnásobila. Nepatrné snížení mezi 1998 a UZ je možné odvodit z toho, že dovážené množství bylo v prvním kvartálu roku 1999 ve srovnání s obdobím předcházejícího roku nízké.

Podíl na trhu	1996	1997	1998	Index
UZ	5,5 %	7,8 %	12,3 %	12,0 %
Dotčené země celkem	100	142	224	218

(183) Výše uvedené hodnoty zahrnují dovozy z Indonésie. Svědčí o nárůstu dovozů z dotčených zemí do Společenství jak v absolutních hodnotách tak i v hodnotách podílu na trhu.

c) *Vývoj průměrné dovozní ceny*

(184)

Průměrná dovozní cena	1996	1997	1998	UZ
Dotčené země celkem				
Index: 1996 = 100	100	94	82	77

Výše uvedená tabulka ukazuje, že průměrná dovozní cena se podstatně snížila, a sice zejména mezi roky 1997 a 1998 (- 12 %). Mezi rokem 1998 a UZ se ještě jednou snížila o 6 %. Tento snižující se vývoj cen opadl časově společně s nárůstem dovozů z dotčených zemí mezi roky 1997 a UZ.

d) *Nabídka pod cenou*

(185) Při prozatímním objasnění věci byla rozpětí nabídky pod cenou určena srovnáním vývozní ceny (proclené v úrovni cif vyplaceně na hranice Společenství), s cenami výrobního odvětví Společenství (z podniku). Za základ byly položeny prodejní ceny pro srovnatelné typy PSV, po odečtení případných slev nebo množstevních rabatů, které byly účtovány nezávislým zákazníkům. Popřípadě byly vývozní ceny dorovnány, aby byly uvedeny na stejný obchodní stupeň jako ceny výrobního odvětví Společenství.

(186) Toto srovnání (které bylo provedeno na základě vážených průměrů) ukázalo rozpětí nabídky pod cenou, vyjádřeno procentní sazbou průměrných prodejních cen výrobního odvětví Společenství, ve výši průměrně 21 % v případě Austrálie a 6,1 % v případě Tchaj-wanu. Protože nebyla doručena žádná stanoviska k výpočtu těchto rozpětí nabídky pod cenou, tato se potvrzují.

(187) Stejná metoda byla použita i v případě Indonésie. Pro srovnání byly použity v případě spolupracujících vyvážejících výrobců jejich vlastní údaje a v případě nespolupracujících vyvážejících výrobců nejvhodnější informace, které byly v Indonésii k dispozici. Přitom pro Indonésii vyvstalo vážené průměrné rozpětí nabídky pod cenou ve výši 33,9 %.

4. EKONOMICKÁ SITUACE VÝROBNÍHO ODVĚTVÍ SPOLEČENSTVÍ

a) *Výroba, produkční kapacita a vytížení kapacity*

(188) Australská vláda uplatnila námitky proti metodě Komise na určení kapacity výroby pro dotčené zboží v výrobním odvětví Společenství. Snížení kapacity výroby o 7 % v oblasti PSV je určeno údajně na základě kapacity výroby použité pro jiné zboží a neodpovídá proto skutečnostem. Podle názoru australské vlády musí být kapacita výroby pro PSV určena výhradně na základě skutečné výroby PSV dotčených tímto šetřením.

(189) Australská vláda zastávala názor, že snížení kapacity výroby v výrobním odvětví Společenství je údajně v každém případě neslučitelné se zjištěním významné škody: zaprvé nemohlo výrobní odvětví Společenství na základě tohoto snížení kapacity profitovat ze značné expanze poptávky (+ 27 %) v uvažovaném období; a zadruhé byly kapacity sníženy na základě skutečnosti, že větší rentabilitu než PSV mělo jiné zboží.

(190) S ohledem na určení kapacity výroby je třeba zdůraznit, že pro výrobu dotčeného zboží se používá těch stejných výrobních linek jako pro jiné zboží stejné kategorie. Proto je nemožné kapacitu výroby, která je fakticky k dispozici pro určité zboží, omezit vůči produkční kapacitě pro úhrn zboží produkovaného na stejných strojích. Proto byla kapacita výroby pro PSV určena na základě srovnání skutečné výroby PSV se skutečnou celkovou produkcí veškerého zboží produkovaného na stejných strojích. Oproti tvrzení australské vlády byla proto při určení kapacity výroby pro PSV zohledněna skutečná výroby PSV.

(191) Tím nebyly při zjištěném snížení kapacity v výrobním odvětví Společenství zohledněny ani vývoje u jiného zboží. Toto zjištění se potvrdilo pozdějšími výsledky šetření, podle nichž výrobní odvětví Společenství několik výrobních linek, které byly předtím používány k výrobě PSV, přestavělo a použilo k výrobě jiných, tímto šetřením nedotčených vláken. Šetření ostatně ukázalo, že několik závodů produkujících PSV v daném období bylo zastaveno.

(192) Přizpůsobení výroby PSV pro jiné zboží je ostatně třeba v první řadě vyvodit z toho, že výrobní odvětví Společenství, které bylo neustále konfrontováno s nekalou soutěží dumpingovými a subvencovanými dovozy ze třetích zemí, zaznamenalo při výrobě a prodeji PSV po dlouhé období ztráty. Snížení kapacity, které výrobnímu odvětví Společenství skutečně zamezovalo v profitování na expanzi trhu, má proto pro určení škody a zejména pro analýzu příčinné souvislosti mezi subvencovanými dovozy a poškozením výrobního odvětví Společenství (viz výše) obzvláštní význam.

(193) Argumenty australské vlády se proto považují za nepodložené. Proto se potvrzují vývoje, metoda k určení kapacity výroby PSV jakož i závěry, které byly vyloženy v bodech odůvodnění 141 a 142 nařízení o prozatímním clu.

b) *Rentabilita výrobního odvětví Společenství*

(194) Australská vláda odkazuje na to, že výrobní odvětví Společenství mohlo svou rentabilitu v dotčeném období výrazně zlepšit: Zatímco zpočátku zaznamenávalo ztráty okolo 4 %, dosáhlo na závěr zisků více než 6 %. V nařízení o prozatímním clu je údajně rentabilita sice nadále označena jako nepřiměřená, přesto nebylo uvedeno, jakou rentabilitu zaznamenalo výrobní odvětví Společenství, předtím než bylo konfrontováno se subvencovanými dovozy. Proto podle názoru australské vlády nemůže být přiměřeně posouzeno, zda škoda v výrobním odvětví Společenství je významná.

(195) U výše uvedeného stanoviska se právem vychází z toho, že zlepšení rentability v dotčeném období nevede nutně k závěru, že výrobnímu odvětví Společenství nebyla způsobena významná škoda. Kromě toho není možné prověřit ani výhradně na základě rentability ani na základě srovnání rentability mezi roky 1996 a UZ, zda škoda v výrobním odvětví Společenství je významná.

V základním nařízení se ve skutečnosti odkazuje na více faktorů, mezi nimi objem dumpingových dovozů a vliv dumpingových dovozů na ceny zboží stejného typu na trhu Společenství; současně se zdůrazňuje, že ani jedno ani více z těchto kritérií není nezbytně určující ke zjištění, že se nejedná o škodu.

(196) Jak je vyloženo v závěrech o situaci výrobního odvětví Společenství, neopírá se zjištění významné škody nejen o nepřiměřenou rentabilitu v výrobním odvětví Společenství, ale i o negativní vývoj většiny jiných určujících hospodářských indikátorů v tomto výrobním odvětví: podíl na trhu, kapacita výroby, prodejní množství a ceny, stavy zásob, investice, zaměstnanost a podstatné nabízení zboží pod cenou na základě subvencovaných dovozů z dotčených zemí.

(197) Toto šetření ukázalo, že zlepšení rentability je třeba v první řadě vyvodit z opatření na restrukturalizaci výrobního odvětví Společenství a tím z toho vzniklého snížení provozních, správních a nepřímých nákladů jakož i snížení cen surovin. Produkční náklady klesly rychleji než prodejní ceny, takže výrobní odvětví Společenství mohlo od roku 1998 opět vykazovat zisky. Přesto se jasně ukázalo, že se u tohoto zlepšení rentability jedná možná pouze o přechodný jev a že negativní faktory jako nepříznivý vývoj cen surovin může mít podstatný vliv na současnou situaci.

(198) Ostatně je třeba konstatovat, že Komise v bodě odůvodnění 179 nařízení o prozatímním clu uvedla, že produkční náklady by se měly zvýšit o rozpětí zisku ve výši 10 %, aby se stanovila cena nezpůsobující škodu výrobnímu odvětví Společenství. Proto se vychází z toho, že se u této procentní sazby jedná o minimální zisk, kterého může výrobní odvětví Společenství dosáhnout bez subvencovaných dovozů z dotčených zemí.

(199) Protože nebyla doručena žádná další stanoviska k rentabilitě výrobního odvětví Společenství, potvrzuje se tím závěr, že rentabilita v UZ byla nedostatečná.

c) *Podíl na trhu*

(200) Tchajwanská vláda prohlásila, že opatření ne restrukturalizaci výrobního odvětví Společenství údajně vedla k tomu, že několik nerentabilních výrobců PSV ve Společenství bylo z trhu Společenství vytlačeno. Zbývající výrobci tak mohly na základě mezinárodní konkurence nejen svou konkurenceschopnost zvýšit, ale nemohly také utrpět žádné ztráty v podílu na trhu, které by bylo možno označit jako významné.

(201) Na to je třeba odpovědět, že při prověřování vývoje podílu na trhu ve vztažném období byly vesměs zohledněny tytéž podniky, totiž ty, které v tomto postupu tvoří výrobní odvětví Společenství. Oproti tvrzení tchajwanské vlády se proto zjištění, že výrobní odvětví Společenství mezi rokem 1996 a UZ zaznamenalo ztrátu v podílu na trhu (- 17 %), opírá výhradně o údaje o podnicích, které tvoří výrobní odvětví Společenství. Proto je tvrzení, že při ověřování vývoje podílu na trhu výrobního odvětví Společenství byly zohledněny údaje o podnicích, které svou výrobu zastavily nebo byly z trhu vytlačeny, nepodložené.

d) *Závěr*

(202) Protože zahrnutí dovozů z Indonésie do vyšetřování škody neučinilo potřebným změnit úsudky a závěr, že výrobnímu odvětví Společenství v UZ byla způsobena významná škoda, potvrzují se zjištění v bodech odůvodnění 151 a 152 nařízení o prozatímním clu o situaci výrobního odvětví Společenství.

E. **PŘÍČINÁ SOUVISLOST**

1. OPADY SUBVENCOVANÝCH DOVOZŮ

(203) Jak australská vláda tak i tchajwanská vláda namítly, že neexistují žádné důkazy, že škoda v výrobním odvětví Společenství byla způsobena omezenými množstvími, která byla dovezena z Austrálie popřípadě z Tchaj-wanu.

(204) Australská vláda namítla, že podíl dovozů z Austrálie na trhu byl údajně tak malý (2 % spotřeby), že tyto dovozy nemohly ovlivnit ceny na trhu Společenství. Spíše by musely následovat cenový trend, který udávaly velké podniky na trhu Společenství. Proto je třeba případnou škodu podle názoru australské vlády odvodit z rozsáhlých dovozů z jiných třetích zemí.

(205) Obdobným způsobem tchajwanská vláda prohlásila, že vývozy z Tchaj-wanu na základě jeho podílu na trhu okolo 6 % a jeho nízkého rozpětí nabízení pod cenou nemohlo objektivně vzato mít žádný vliv na situaci výrobního odvětví Společenství, které má podíl na trhu přes 50 %.

(206) V souvislosti se stanovisky australské vlády a tchajwanské vlády k jejich podílu na trhu se připomíná to, že dovozy z Austrálie a Tchaj-wanu podle výsledků šetření výrazně překračují minimální hranici v UZ. Kromě toho šetření ukázalo, že všechny předpoklady pro kumulativní hodnocení dovozů byly splněny. Za těchto okolností jsou stanoviska k podílům na trhu jednotlivých zemí irelevantní.

(207) Kromě toho byly ceny výrobního odvětví Společenství cenami dovozů PSV z těchto zemí na trhu Společenství nabízeny levněji. Subvencované dovozy PSV z Austrálie a Tchaj-wanu a současné subvencované levné dovozy PSV z Indonésie tak měly značné negativní účinky na situaci nadále málo odolného výrobního odvětví Společenství. Toto zjištění se potvrzuje tím, že trh s PSV je transparentní, takže cenové rozdíly nebo nízké ceny mohou vyvolat cenový nátlak.

(208) Proto je zastáván názor, že australská vláda a tchajwanská vláda nepředložily žádné důkazy, které by vyvrátily předchozí zjištění, že výrobnímu odvětví Společenství subvencovanými nízkými cenami byla způsobena významná škoda. Proto se potvrzuje závěr, že subvencované dovozy jsou samy o sobě příčinou významné škody výrobnímu odvětví Společenství.

2. KOLÍSÁNÍ MĚNY

(209) Australská vláda namítla, že Komise údajně opomenula prověřit vliv kolísání směnečného kurzu na ceny dovozů z Austrálie, a prohlásila, že dovozy PSV z Austrálie byly pozitivně ovlivněny zhodnocením měny.

(210) Na to je třeba odvětit, že dovozy z této země byly ve Společenství fakturovány v USD, DEM a GBP, ne však v AUD. Směnečný kurz australské měny byl pro příslušná zjištění irelevantní.

(211) V každém případě je třeba odkázat na to, že australská měna – ve srovnání se stavem v prvním měsíci UZ – v prvních sedmi měsících UZ oproti ECU/EURU ztratila na hodnotě a v následujících pěti měsících UZ posílila. Proto nebyla v období šetření konstatována kontinuální devalvace australské měny.

3. ZÁVĚR

(212) Protože nebyly předloženy další argumenty k příčině škody výrobnímu odvětví Společenství, potvrzuje se závěr v bodě odůvodnění 168 nařízení o prozatímním clu, že subvencované dovozy jsou samy o sobě příčinou škody výrobnímu odvětví Společenství.

F. **ZÁJEM SPOLEČENSTVÍ**

1. ZÁJEM VÝROBNÍHO ODVĚTVÍ SPOLEČENSTVÍ

(213) Protože nebyly předloženy žádné argumenty k tomuto aspektu, potvrzují se zjištění o zájmu výrobního odvětví Společenství v bodě odůvodnění 170 nařízení o prozatímním clu.

2. DOPADY NA UŽIVATELE

(214) Po vyhlášení nařízení o prozatímním clu zaujalo několik dovozců a uživatelů písemné stanovisko. Kromě toho reagoval jeden svaz uživatelů na nařízení o prozatímním clu a předložil žádost na konzultaci s Komisí, čemuž bylo vyhověno.

(215) Je třeba upozornit na to, že většina z výše uvedených dovozců a uživatelů se buď sama neohlásila během lhůty stanovené v oznámení o zavedení postupu nebo neodpověděla na dotazník zaslaný Komisí. Proto není možné většinu z nich považovat za zájmové strany podle čl. 31 odst. 2 základního nařízení, a jejich stanoviska by neměla být normálně v tomto stadiu postupu zohledněna.

(216) Vzhledem k celkově malému rozsahu spolupráce při šetření o prověření zájmu Společenství (viz bod odůvodnění 171 nařízení o prozatímním clu) musely být dopady opatření na dovozce a uživatele kromě toho určeny na základě dostupných informací.

(217) Přezkoumání stanovisek zájmových stran ukázalo, že jejich hlavní argument zněl, že zavedení vyrovnávacích cel by se mohlo negativně projevit na jejich konkurenceschopnosti v oblasti skladované produkce a konečně že by mohlo ohrozit jejich existenci na trhu Společenství s PSV. Zavedení cel by navíc vedlo k nárůstu cen u PSV z dotčených zemí, který by zase vedl uživatele PSV ve Společenství ke zvýšení cen za zpracované výrobky. To by vedlo k nárůstu dovozů levného zboží z jiných třetích zemí jakož i ze zemí dotčených tímto šetřením.

(218) Při zohlednění zjištění v bodech odůvodnění 171 a 172 nařízení o prozatímním clu šetření ukázalo, že někteří uživatelé své zdroje odběru úplně změnily a neužívají již PSV z výrobního odvětví Společenství, ale výhradně z dotčených zemí. Proto je zastáván názor, že se tento vývoj zesílí, pokud se nepřijmou žádná opatření na odstranění obchodně zkreslujících dopadů subvencovaných levných dovozů PSV, což by se na trhu dlouhodobě projevilo celkově negativně: jednak by byli někteří výrobci Společenství vytlačeni z trhu Společenství, což by omezilo konkurenci; jednak by v tomto případě pozitivně ovlivnilo rozšíření subvencovaných levných dovozů PSV do Společenství, takže uživatelé takových dovážených PSV ve srovnání s těmi, kteří využívají jiné zdroje odběru, by měly konkurenční výhody. Na tomto podkladě je hájen názor, že funkční konkurence a tím zavedení vyrovnávacích cel na subvencované dovozy PSV je v zájmu všech účastníků trhu ve Společenství.

(219) S ohledem na strukturu nákladů uživatelů, rozsah navrhovaných opatření a poměr mezi subvencovanými dovozy a PSV z jiných zdrojů odběru je třeba na základě dostupných informací konstatovat:

— na PSV může u uživatelů připadat 25 % až 45 % celkových produkčních nákladů skladovaného zboží,

— průměrné vyrovnávací clo pro dotčené země činí okolo 3 %,

— na subvencované dovozy připadá 12 % celkové spotřeby PSV.

Navrhovaná opatření mohou vést ke zvýšení produkčních nákladů uživatele o 0,1 % až o maximálně 0,16 %. Ve srovnání s pozitivním účinkem navrhovaných opatření s ohledem na obnovení fungující konkurence na trhu Společenství je odhadované maximální zvýšení nákladů považováno za nepodstatné.

(220) Proto se potvrzuje závěr v bodě odůvodnění 172 nařízení o prozatímním clu, že navrhovaná opatření budou mít pouze omezené dopady na rentabilitu uživatelů a jejich další přítomnost na trhu.

3. ZÁVĚR

(221) Je zastáván názor, že na základě nových argumentů k zájmu Společenství není možné vyvodit žádný jiný závěr než ten, že proti zavedení vyrovnávacích opatření neexistují žádné pádné důvody. Předběžná zjištění se proto potvrzují.

G. **KONEČNÁ CLA**

(222) Na základě závěrů k subvencování, ke škodě, k příčině škody a k zájmu Společenství je hájen názor, že by měla být zavedena definitivní kompenzační opatření, aby se zamezilo dalším škodám výrobnímu odvětví Společenství subvencovanými dovozy z Austrálie, Indonésie a Tchajwanu.

1. HLADINA ODSTRANĚNÍ ŠKODY

(223) Jak je vyloženo v bodě odůvodnění 179 nařízení o prozatímním clu, byla stanovena cenová úroveň nezapříčiňující škodu, při které by mohlo výrobní odvětví Společenství krýt své produkční náklady a dosáhnout přiměřeného zisku, jaký by byl získán bez subvencovaných dovozů z dotčených zemí.

2. FORMA A VÝŠE CLA

(224) Podle čl. 15 odst. 1 základního nařízení by měla vyrovnávací cla odpovídat subvenčním rozpětím, protože rozpětí škody všech vývozců v dotčených zemích je vyšší.

a) *Austrálie*

(225) Podle toho by měla pro vyvážející výrobce v Austrálii platit následující vyrovnávací cla:

Podnik	Rozpětí vývozních subvencí	Rozpětí celkových subvencí	Navrhované vyrovnávací clo
Leading Synthetics	6,0 %	6,0 %	6,0 %
Ostatní podniky	6,0 %	6,0 %	6,0 %

(226) Protože na spolupracujícího vyvážejícího výrobce připadají téměř veškeré dovozy dotčeného zboží pocházejícího z Austrálie, jeví se přiměřené, stanovit pro nespolupracující podniky nejvyšší celní sazbu, která byla určena pro spolupracující podnik, a sice 6,0 %.

b) *Indonésie*

(227) Protože na nespolupracující podniky v Indonésii připadalo více než 30 % dovozů, jeví se přiměřené použít metodu, při které by nebyly nespolupracující podniky za své jednání odměňováni. Proto pro ně byla stanovena celní sazba podle článku 28 základního nařízení na základě dostupných informací ve výši 10 %.

Podnik	Rozpětí vývozních subvencí	Rozpětí celkových subvencí	Navrhované vyrovnávací clo
PT. Indorama Synthetics TbK	1,4 %	1,4 %	0 %
PT. Panasia Indosyntec TbK	0 %	0 %	0 %
PT. Susila Indah Synthetic Fiber Industries	0 %	0 %	0 %
PT. GT Petrochem Industries TbK	0,4 %	0,4 %	0 %
PT. Teijin Indonesia Fiber Corporation	0,4 %	0,4 %	0 %
Ostatní podniky	5 %	10 %	10 %

c) *Tchaj-wan*

(228) Pro dovozy PSV pocházejících z Tchaj-wanu již platí antidumpingová opatření (viz výše). U subvencí zjištěných během tohoto šetření se však nejedná o vývozní subvence, takže se vychází z toho, že neovlivnily vývozní cenu a tím odpovídající antidumpingové rozpětí. Proto mohou být vyrovnávací cla zavedena doplňkově k platným antidumpingovým opatřením. Z toho vyplývají pro vyvážející výrobce v Tchaj-wanu následující celní sazby:

Podnik	Rozpětí vývozních subvencí	Rozpětí celkových subvencí	Navrhované vyrovnávací clo
Nan Ya Plastics Corp.	0 %	1,5 %	1,5 %
Far Eastern Textile Ltd	0 %	1,0 %	1,0 %
Shinkong Syntetic Fibres Corp.	0 %	0 %	0 %
Tuntex Distinct Corp.	0 %	0 %	0 %
Ostatní podniky	0 %	1,5 %	1,5 %

(229) Protože na spolupracující podniky připadají téměř veškeré dovozy dotčeného zboží pocházejícího z Tchaj-wanu do Společenství, jeví se přiměřené, stanovit pro nespolupracující podniky nejvyšší celní sazbu, která byla určena pro jeden z spolupracujících podniků, a sice 1,5 %.

(230) Podnikově specifická vyrovnávací cla uvedená v tomto nařízení byla stanovena na základě zjištění v rámci tohoto šetření. Odráží tak situaci dotčených podniků během šetření. Oproti celostátním clům pro „všechny ostatní podniky“ proto tato cla platí výhradně pro dovozy zboží, které má svůj původ v dotčených zemích a je vyráběno jmenovitě uvedenými právnickými osobami. Dovážené zboží, které vyrábí jiné podniky, které nejsou uvedeny s udáním jejich názvu a adresy v platné části tohoto nařízení, včetně podniků obchodně spojených s uvedenými podniky, nepodléhá těmto individuálním clům, nýbrž clům platným pro „všechny ostatní podniky“.

(231) Žádosti na použití těchto podnikově specifických vyrovnávacích cel (např. v důsledku změny obchodního jména nebo v důsledku zřízení nového výrobního nebo prodejního místa) je třeba neprodleně podat Komisi ([1]) a sice společně se všemi účelnými informacemi, zejména o se změnou jména nebo s novými produkčními nebo prodejními místy spojené změně činnosti podniku v oblasti výroby a domácích a exportních prodejů. Komise nařízení po konzultacích v Poradním výboru případně změní a odpovídajícím způsobem aktualizuje seznamy podniků, pro které platí individuální cla.

([1]) Evropská komise, Generální ředitelství obchodu, Ředitelství C, DEM 24 – 8/38, Rue de la Loi/Westraat 200, B -1049 Brussel.

H. **VÝBĚR PROZATÍMNÍHO CLA**

(232) Na základě výše sporných subvencí zjištěných u vyvážejících výrobců jakož i rozsahu újmy způsobené výrobnímu odvětví Společenství se pokládá za nezbytné s konečnou platností vybrat zajištěná prozatímní vyrovnávací cla podle nařízení (ES) č. 123/2000 až do výše konečných cel,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Ukládá se konečné vyrovnávací clo z dovozu syntetických střižových vláken, nemykaných, nečesaných ani jinak neupravených pro spřádání, z polyesterů, kódu KN 5503 20 00 a pocházejících z Austrálie, Indonésie a Tchaj-wanu.

2. Sazby konečného vyrovnávacího cla, které se vztahují na čistou cenu franko hranice Společenství před proclením, jsou pro výrobky vyráběné níže uvedenými společnostmi a pocházející z níže uvedených zemí tyto:

1. **Austrálie**

Společnost	Sazba cla (v %)	Doplňkový kód TARIC
Leading Synthetics Pty Ltd, Melbourne, Victoria	6,0	A059
Všechny ostatní australské společnosti	6,0	A999

2. **Indonésie**

Společnost	Sazba cla (v %)	Doplňkový kód TARIC
PT. Indorana Synthetics TbK *Graha Irama, 17th floor* *Jl. H. R. Rasuna Said Blok X-1 Kav. 1-2* *PO Box 3375* *Jakarta 12950*	0	A051
PT. Panasia Indosyntec TbK *Jl. Garuda 153/74* *Bandung 40184*	0	A052
PT. Susilia Indah Synthetic Fiber Industries *Jl. Kh. Zainul Arifin Kompleks* *Ketapang Indah* *Blok B 1 n. 23* *Jakarta 11140*	0	A054
PT. GT Petrochem Industries TbK *Exim Melati Building, 9th floor* *Jl. M.H. Thamrin Kav. 8-9* *Jakarta 10230*	0	A053
PT. Teijin Indonesia Fiber Corporation TbK *5th floor Mid Plaza 1* *Ji. Jend. Sudiman Kav. 10-11* *Jakarta 10220*	0	A055
Všechny ostatní společnosti	10	A999

3. **Tchaj-wan**

Společnost	Sazba cla (v %)	Doplňkový kód TARIC
Nan Ya Plastics Corp., *201 Tung Kwa N.Road,* *Far Eastern Textile Ltd,* *33rd floor, no 207 Tun-Hwa South Road, Sec.2,* *Taipei*	1,0	8192
Shinkong Synthetic Fibres Corp., *7, 8th floor, 123 Sec.2, Nanking E. Road,* *Taipei*	0	8194
Tuntex Distinct Corp. *15th floor, no 376, Sec.4, Jen Ai road,* *Taipei*	0	A063
Všechny ostatní společnosti	1,5	8195

3. Pokud není uvedeno jinak, použijí se platná ustanovení týkající se cel.

Článek 2

1. Částky zajištěné pomocí prozatímních vyrovnávacích cel z dovozu dovozy z Austrálie a Tchaj-wanu podle nařízení (ES) č. 123/2000 se s konečnou platností vyberou ve výši celní sazby konečně uložené tímto nařízením. Zajištěné částky, které převyšují konečné sazby vyrovnávacích cel, se uvolňují.

2. Ustanovení čl. 1 odst. 3 použijí také na konečný výběr částek zajištěných pomocí prozatímních vyrovnávacích cel.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 8. května 2000.

Za Radu

předseda

J. PINA MOURA